Rijksweg
(Wielsbeke, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2016F99
Juni – Augustus 2016

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 1: RESULTATEN VAN HET BUREAUONDERZOEK

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteurs: Janiek De Gryse, Clara Thys, Wouter Van Goidsenhoven, Joren De Tollenaere

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2016
Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

Deel 1: Resultaten van het bureauonderzoek 6

1.1 Beschrijvend gedeelte 6

1.1.1 Administratieve gegevens 6
1.1.2 Juridische context 8
1.1.3 Onderzoekskader 8
1.1.4 Ruimtelijke situering 8
1.1.5 Geplande ingrepen en hun impact op het bodemarchief 10
1.1.6 Archeologisch potentieel 13
1.1.6.1 Methode 13
1.1.6.2 Fysisch geografische situatie 13
1.1.6.3 Bekende archeologische vindplaatsen 13
1.1.6.4 Archeologische indicatoren en cultuurhistorisch kader 13
1.1.6.5 Verstoringshistoriek 14

1.2 Assessmentrapport 15

1.2.1 Beschrijving aardwetenschappelijke gegevens 15
1.2.1.1 Geomorfologie 15
1.2.1.2 Geologie 16
1.2.1.2.1 Tertiair 16
1.2.1.2.2 Quartair 17
1.2.1.3 Bodem 19
1.2.1.3.1 Bodemtypes 19
1.2.1.3.2 Bodemerosie 21
1.2.1.4 Huidige gebruik en verstoringen 22
1.2.1.5 Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (DHMV) en hoogteverloop 23
1.2.1.6 Hydrografie 25
1.2.2 Gekende archeologische waarden 26
1.2.2.1 Historisch en cartografisch onderzoek 26
1.2.2.1.1 Archeologische achtergrond 26
1.2.2.1.2 Historische achtergrond 27
1.2.2.1.3 Historische kaarten 28
1.2.2.2 Beschrijving van de gekende archeologische waarden 32
1.2.2.3 Projectgebied gesitueerd ten aanzien van zijn landschappelijk en culturele kader 34

1.3 Conclusie en syntheseplan 35

1.3.1 Tekstuele samenvatting gericht op een gespecialiseerd publiek 36

1.3.2 Tekstuele samenvatting gericht op een niet-gespecialiseerd publiek.....36

Deel 3: Bibliografie.....37

FIGURENLIJST (2016F99)

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB basiskaart met aanduiding van de kadasternummers (bron: Geopunt). 7
Figuur 2: Projectgebied weergegeven op de topografische kaart (bron: Geopunt). 9
Figuur 3: Projectgebied weergegeven op de meest recente middenschalige orthofoto (winter) (bron: Geopunt). 9
Figuur 4: Visualisatie inplanting industriegebouw op schaal 1/1500. 11
Figuur 5: Schets van de uitgravingsdieptes van het industriegebouw. 12
Figuur 6: Projectgebied weergegeven op de Tertiair Geologische Kaart (bron: Geopunt). 16
Figuur 7: Projectgebied weergegeven op de Quartair Geologische Kaart (bron: Geopunt). 18
Figuur 8: Projectgebied weergegeven op de samengestelde Quartairprofieltypenkaart (bron: Geopunt). 18
Figuur 9: Visualisering gF1c lithologisch facies Quartair (bron: De Moor, 1997). 19
Figuur 10: Projectgebied weergegeven op de bodemkaart (bron: Geopunt). 20
Figuur 11: Projectgebied weergegeven op de potentiële bodemerosiekaart per perceel (2016) (bron: Geopunt). 21
Figuur 13: Projectgebied weergegeven op de bodemgebruikskaart (bron: Geopunt). 22
Figuur 12: foto's die het huidige gebruik van het projectgebied illustreren. 22
Figuur 14: Projectgebied weergegeven op het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (bron: Geopunt). 23
Figuur 15: Hoogteverloop volgens profiellijn aangeduid op het DHMV (noord naar zuid) (bron: Geopunt). 24
Figuur 16: Projectgebied weergegeven met de verschillende waterlopen en het DHMV op de achtergrond (bron: Geopunt). 25
Figuur 17: Projectgebied geprojecteerd op de kaart van Ferraris (bron: Geopunt). 28
Figuur 18: Projectgebied geprojecteerd op de Atlas der Buurtwegen (bron: Geopunt). 29
Figuur 19: Projectgebied geprojecteerd op de Poppkaart (bron: Geopunt). 30
Figuur 20: Projectgebied geprojecteerd op de Orthofoto, middenschalig, winteropname (bron: Geopunt). 30
Figuur 21: projectgebied weergegeven tov. zijn cultuurhistorisch kader op de orthofoto (middenschalig, winteropname, 2015, bron: Geopunt en Geoportaal). 34
Figuur 22: syntheseplan weergegeven op de orthofoto (middenschalig, meest recent, winteropname, bron: Geopunt). 35

TABELLENLIJST (2016F99)

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek. 6
Tabel 2: Overzicht van de aardwetenschappelijke gegevens. 15
Tabel 3: Overzicht van de historische situatie van de historische kaarten. 31
Tabel 4: Overzicht van de aanwezige CAI. 32

Deel 1: Resultaten van het bureauonderzoek

1.1 Beschrijvend gedeelte

1.1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) Projectcode	2016F99	
b) Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan	/	
c) De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	Janiek De Gryse OE/ERK/Archeoloog/2015/00043	
d) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	Wielsbeke
	Deelgemeente	/
	Postcode	8710
	Adres	Rijksweg 442
	Toponiem	Rijksweg
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	X_{min} = 78854 Y_{min} = 178610 X_{max} = 80405 Y_{max} = 179687
e) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Wielsbeke afd.1 sectie A nrs. 59R Figuur 1	
f) Een topografische kaart van het onderzochte gebied waarvan de schaal afgestemd is op de grootte van het projectgebied	Figuur 2	
g) De begin- en einddatum van de uitvoering van het onderzoek	Juni – Augustus 2016	
h) De relevante termen uit de thesauri bij de Inventaris Onroerend Erfgoed die van toepassing zijn op het onderzochte gebied, de eventuele archeologische site en het onderzoek zelf	Bureauonderzoek	
i) Overzichtsplan met afbakening van verstoorde zones	nvt	

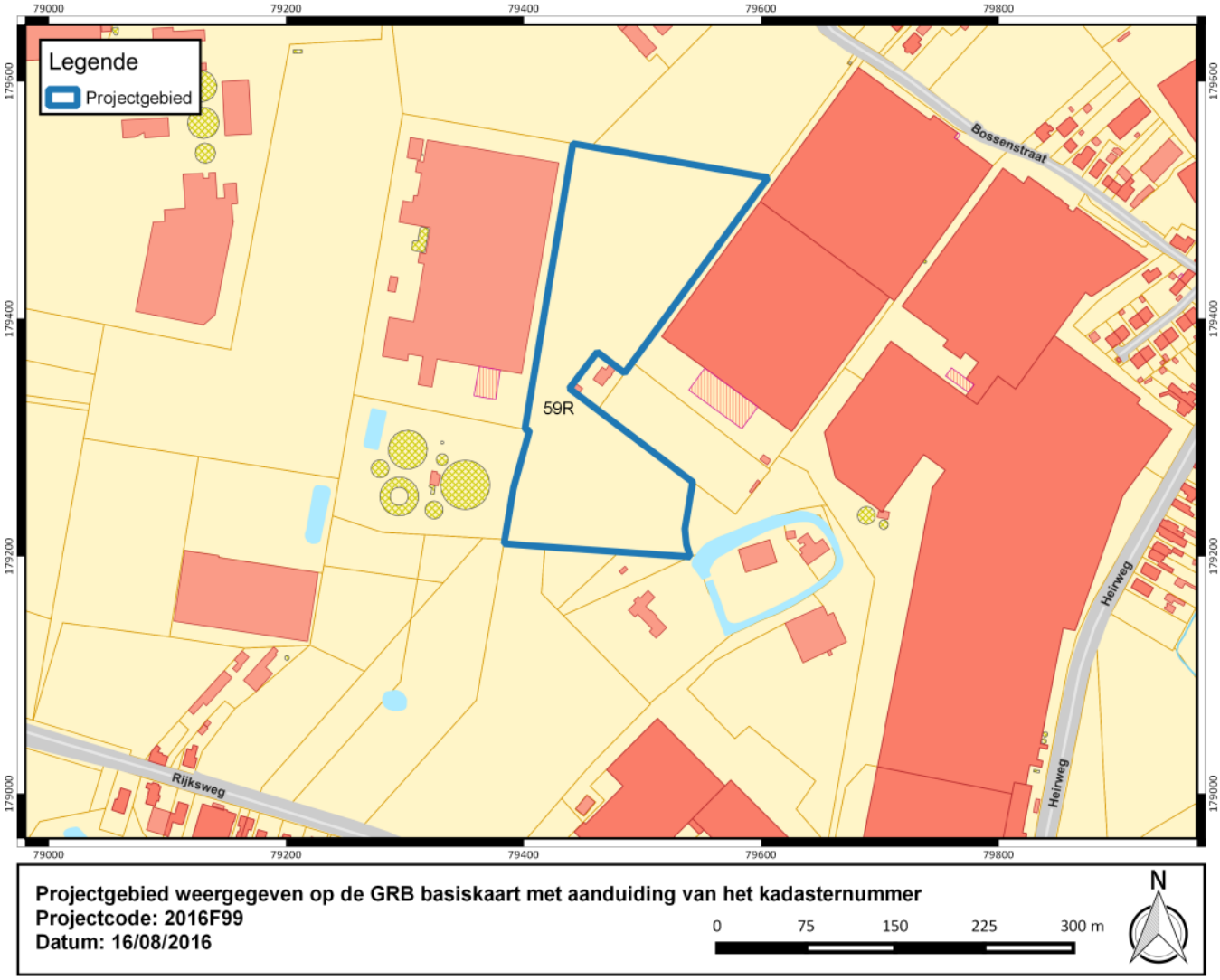

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB basiskaart met aanduiding van de kadasternummers (bron: Geopunt).

1.1.2 Juridische context

Deze archeologienota wordt opgemaakt naar aanleiding van een geplande stedenbouwkundige vergunningsaanvraag waarbij de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 1000 m^2 of meer beslaat en de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000 m^2 of meer bedraagt.
De oppervlakte van het plangebied in kwestie bedraagt 37 385 m²; vandaar is men verplicht een bekrachtigde archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag.

1.1.3 Onderzoekskader

Aanleiding van onderhavig bureauonderzoek vormt de geplande realisatie van een nieuw productiegebouw op het braakliggend terrein naast de bestaande gebouwen. Het projectgebied wordt in deze studie projectgebied Wielsbeke Rijksweg genoemd.
Met onderhavig bureauonderzoek wordt de eerste stap gezet van archeologisch vooronderzoek met het oog op het bekomen van een bekrachtigde archeologienota en aldus de behartiging van de archeologische belangen binnen de planrealisatie conform het actueel Vlaams erfgoedbeleid.
Het archeologisch vooronderzoek betracht vooreerst archeologische artefacten en sites op te sporen binnen de grenzen van projectgebied Wielsbeke Rijksweg. Finaal formuleert het archeologisch vooronderzoek een beargumenteerde inschatting van het potentieel voor kennisvermeerdering van eventueel aanwezige archeologische resten binnen de grenzen van het projectgebied en hoe hiermee om te gaan in het kader van de planuitvoering.
Er werd in het verleden nog geen archeologisch onderzoek verricht binnen het projectgebied.

1.1.4 Ruimtelijke situering

Wielsbeke bevind zich in de het zuidoosten van de provincie West-Vlaanderen, tussen Waregem en Oostrozebeke. Dit dorp situeert zich op een heuvelrug ten Noorden van de loop van de Leie. Op deze heuvelrug konden, met behulp van luchtfotografie, een aantal archeologische structuren waargenomen worden. Het projectgebied wordt in de toponiemen benoemd als Ter Lembeek. De zuidelijke zijde van het projectgebied wordt begrensd door de N357 die Waregem met Roeselare verbind. Aan de oostelijke en westelijke zijden van het projectgebied bevinden zich reeds industriegebouwen. Enkel de zuidzijde van het te onderzoeken terrein heeft een landelijk karakter met weidegrond. De industriële gebouwen zijn zo ingepland dat de site met walgracht net niet aangesneden wordt. Belangrijk te vermelden is de aanwezigheid van het kasteel Hernieuwenburg verder zuidwaarts vanaf het projectgebied.

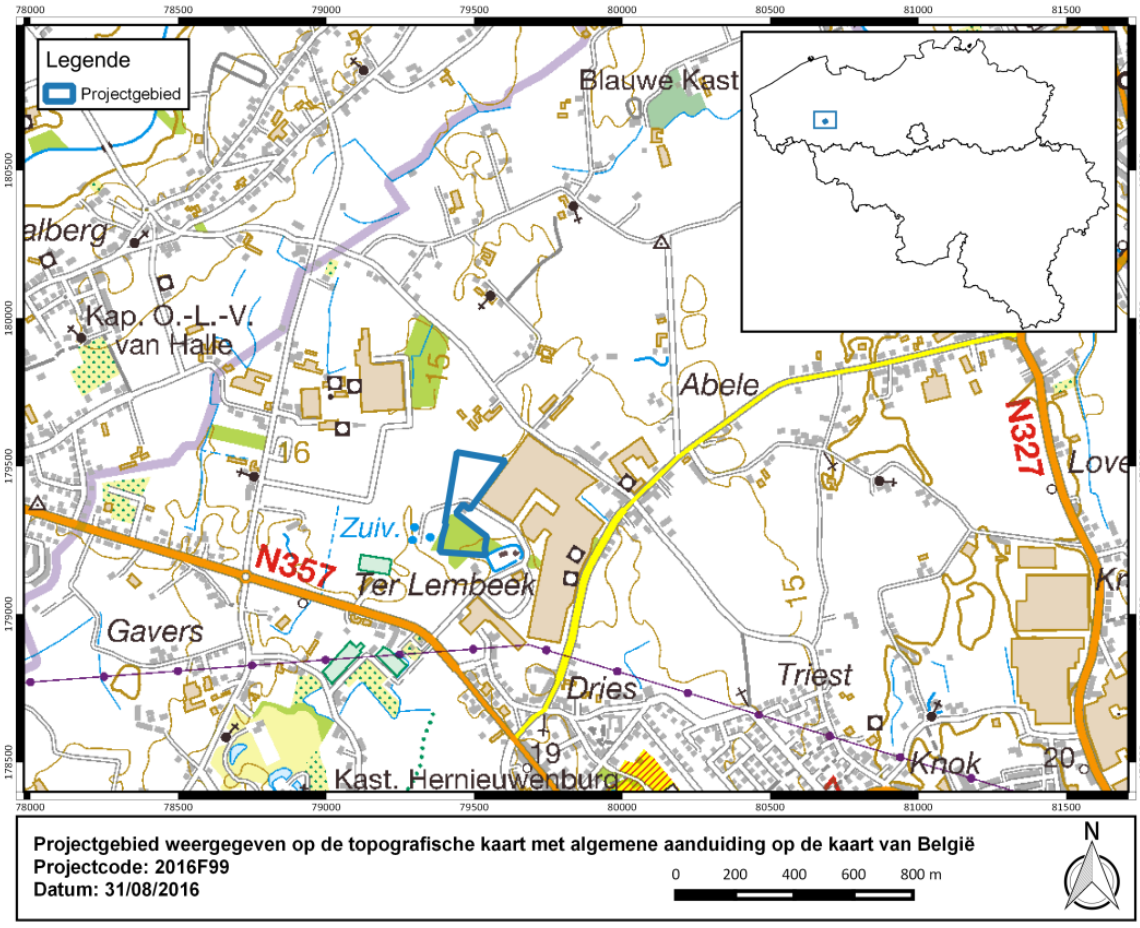

Figuur 2: Projectgebied weergegeven op de topografische kaart (bron: Geopunt).

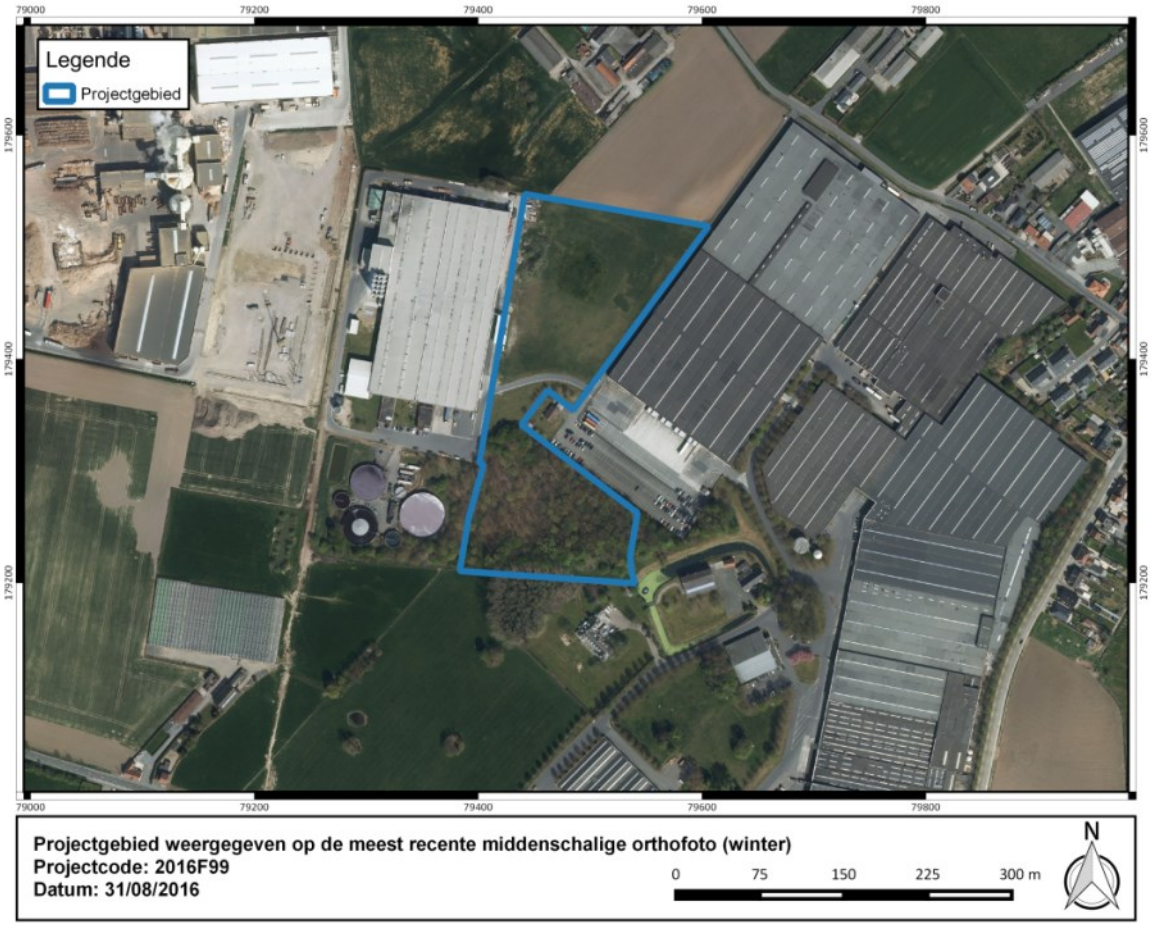

Figuur 3: Projectgebied weergegeven op de meest recente middenschalige orthofoto (winter) (bron: Geopunt).

1.1.5 Geplande ingrepen en hun impact op het bodemarchief

De initiatiefnemer wenst het bestaande bedrijf uit te breiden door een nieuw productiegebouw te realiseren.

Nieuw industriegebouw en toebehoren

Het industriegebouw heeft een oppervlakte van 144,82 m x 40,00 m = 5 792,80 m² met het plat dak geleken op 12,10 m. Een kleiner gebouw wordt aanpalend aan de noordzijde voorzien met een oppervlakte van 85 m x 16 m = 1 360 m² met het plat dak op 12 m hoogte behalve ter hoogte van de compoundtoren waar het gebouw 17,2 m hoog zal zijn. Aan de noordzijde worden ook in openlucht een rij silo's voorzien die ca. 19 m hoog zijn.
De diepte van de uitgravingen voor de aanzet van de funderingen ter hoogte van de kolommen in de loods is 2,20 m-mv terwijl onder de vloerplaat wordt uitgegraven tot 0,50 m-mv. Er kunnen plaatselijke uitgravingen nodig zijn voor afzonderlijke funderingszolen op een diepte van 2,40 m-mv over een plaatselijke oppervlakte van 2,0 m x 3,0 m, afhankelijk van de nodige funderingszolen.

Verharding

Aan de noordzijde van het gebouw komt een smalle strook verharding voor de silo's voor grondstoffeninput (ca. 15 m x 18 m) en een bredere strook waarop gemanoeuvreerd kan worden door het vrachtverkeer ter hoogte van de outputzijde (ca. 30 m x 85 m). Deze verharding is niet waterdoorlatend omwille van de vereisten voor zwaar verkeer
Aan de oost- en zuidzijde van het gebouw wordt een brandweg voorzien met opstelplaats. Deze verharding is wel waterdoorlatend.

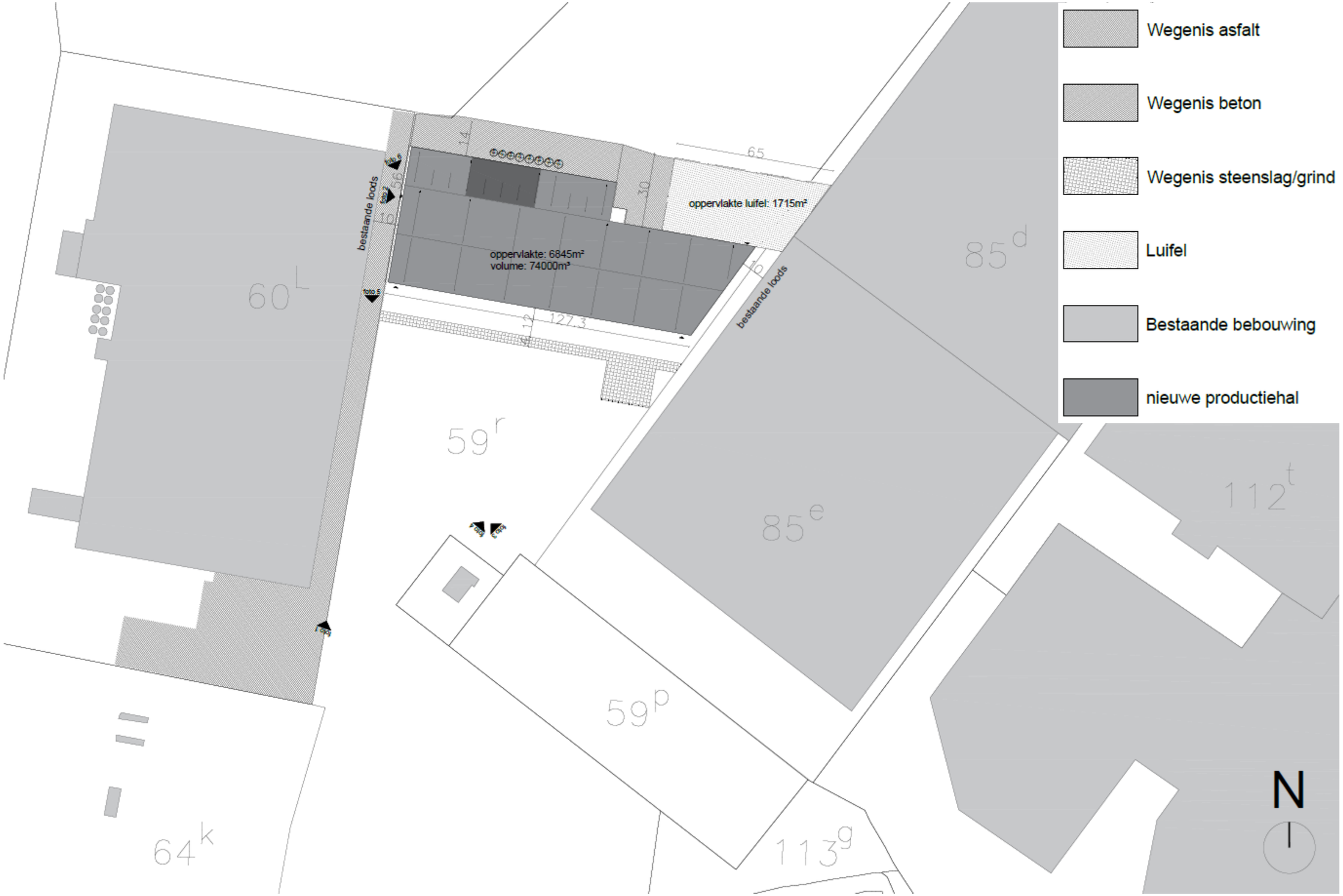

Figuur 4: Visualisatie inplanting industriegebouw op schaal 1/1500.

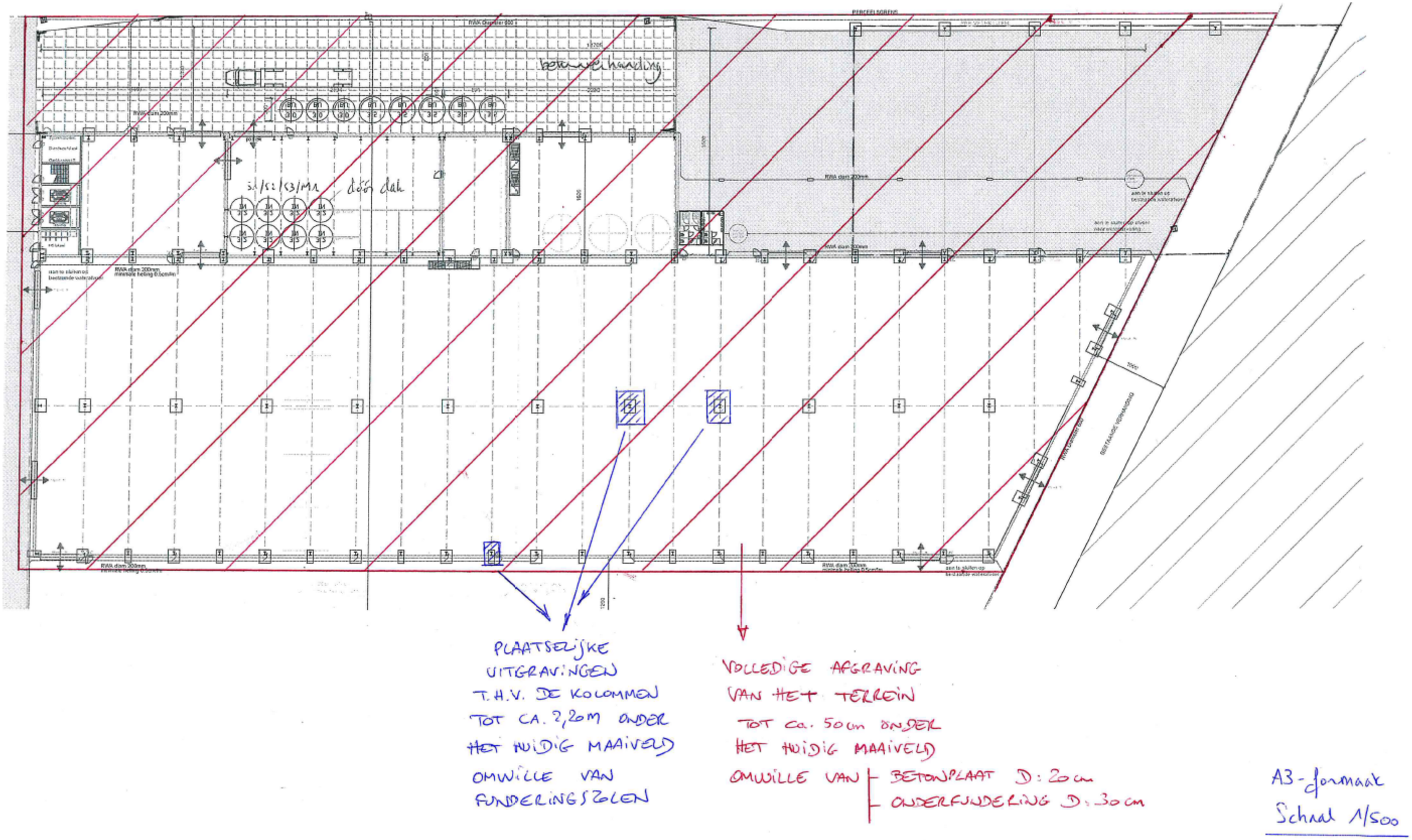

Figuur 5: Schets van de uitgravingsdieptes van het industriegebouw.

1.1.6 Archeologisch potentieel

1.1.6.1 Methode

Het archeologisch potentieel drukt een verwachting uit ten aanzien van voorkomen, aard, gaafheid en conservering van de archeologische resten in de ondergrond van de planlocatie. Het archeologisch potentieel is gebaseerd op vier variabelen: fysisch-geografische situatie, bekende archeologische vindplaatsen, archeologische indicatoren en verstoringshistoriek.

1.1.6.2 Fysisch geografische situatie

Geologische, geomorfologische en bodemkundige data informeren over de genese van het landschap in het plangebied, de bodemopbouw en de ligging en de stratigrafische positie van sedimenten waarin archeologische fenomenen kunnen voorkomen. Een aantal (prehistorische) vindplaatstypen kunnen bovendien uitgesproken gekoppeld worden aan specifiek aanwijsbare landschapsvormen. De aardkundige data laten ook toe om een verwachting te formuleren ten aanzien van de verschijningsvorm, d.i. de conserveringsgraad van het archeologische erfgoed. Het projectgebied Wielsbeke Rijksweg wordt gekenmerkt door een lage densiteit aan bebouwing in het verleden. Daarom heeft het bureauonderzoek als bijkomend doel de landschappelijke opbouw en het landgebruik van het gebied te kennen. Daarvoor wordt bijzondere aandacht besteed aan de relevante ecologische en aardkundige gegevens en bronnen.
Volgend kaartmateriaal werd geconsulteerd t.b.v. de aardkundige analyse van de projectlocatie:

- Tertiair geologische kaart van Vlaanderen
- Quartair geologische kaart van Vlaanderen
- Bodemkaart
- Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen
- Hydrografische kaart van Vlaanderen
- Bodemerosie kaart
- Geomorfologische kaart

1.1.6.3 Bekende archeologische vindplaatsen

Dit wijst op vindplaatsen waar de fysieke neerslag van menselijke activiteiten uit het verleden reeds werd vastgesteld en gedocumenteerd. Om een overzicht te krijgen van de bekende archeologische vindplaatsen binnen het projectgebied werd de Centrale Archeologische Inventaris van Agentschap Onroerend Erfgoed geraadpleegd.

1.1.6.4 Archeologische indicatoren en cultuurhistorisch kader

Archeologische indicatoren omvatten diverse datacategorieën zoals resultaten van non-intrusieve archeologische prospectietechnieken (bijvoorbeeld vondstmeldingen van metaaldetectie), toevallige vondsten bij niet-archeologische graafwerken, maar vooral ook historisch-cartografische, iconografische data en fotocollecties.
Om bij deze casus inzicht te verwerven over de archeologische indicatoren in het plangebied werd onderstaand historisch kaartmateriaal geanalyseerd:

- Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden, opgenomen op initiatief van de graaf de Ferraris (1771-1778)
- Atlas der Buurtwegen uit ca. 1841
- Kadasterkaart van Philippe-Christian Popp (1842-1879)

Op basis van dit kaartmateriaal kan het landgebruik vanaf de tweede helft van de 18de eeuw vastgesteld worden en de eventuele gevolgen ervan op het archeologisch bodemarchief ingeschat worden.
Deze gegevens werden aangevuld met informatie afkomstig uit archeologische en historische literatuur, daarnaast is ook gebruik gemaakt van data over de lokale toponymie en geschiedenis.
De keuze van de bronnen is gebaseerd op graad van relevantie en toegankelijkheid.

Om het cultuurhistorische kader van het projectgebied in kaart te brengen, werd het kaartmateriaal beschikbaar op Geoportaal geconsulteerd.

1.1.6.5 Verstoringshistoriek

De verstoringsgraad van de planlocatie bepaalt in belangrijke mate de gaafheid en bewaringsgraad van het archeologische bodemarchief. Om een correcte inschatting van de verstoring van de bodem te kunnen maken kunnen allerhande bronnen van pas komen. Zo kan mondelinge informatie van vroegere gebruikers of bewoners, verslagen van bodemonderzoeken of informatie uit de aardwetenschappelijke kaarten een grote rol spelen bij het correct inschatten van de aanwezigheid en van de bewaringstoestand van de archeologische resten.
Om dit optimaal te kunnen inschatten werd tevens een terreinbezoek uitgevoerd.

1.2 Assessmentrapport

Het assessmentrapport omvat alle relevante gegevens die over het projectgebied verzameld kunnen worden uit toegankelijke literatuur en kaartmateriaal, die bijdragen tot het gefundeerd inschatten van het archeologisch potentieel van het plangebied. Om dit laatste te bereiken worden de verzamelde gegevens met elkaar vergeleken, geconfronteerd en samengelegd. Dit rapport heeft als doel het plangebied binnen zijn archeologisch en landschappelijk kader te plaatsen, rekening houdend met de geplande bodemingrepen. De studie maakt gebruik van verschillende datasets, waarbij het uitgangspunt steeds het ontwerpplan van de toekomstige bodemingrepen is. Dit ontwerpplan wordt telkens geprojecteerd op de geologische, bodemkundige en historische kaarten. Alle kaartmateriaal werd vervaardigd met behulp van QGIS, een geografisch informatiesysteem.
Op basis van deze assessment van het projectgebied kan een gegronde argumentatie opgesteld worden over de noodzaak en het nut van al dan niet verder te nemen archeologische maatregelen, die uiteengezet worden in deel 2: het programma van maatregelen.

1.2.1 Beschrijving aardwetenschappelijke gegevens

Tabel 2: Overzicht van de aardwetenschappelijke gegevens.

Bron	***Informatie***
Geomorfologie	Vlaamse Vallei
Tertiair	Formatie van Kortrijk (Lid van Moen)
Quartair	Type 6: fluviatiele afzettingen met een eolische toplaag
Bodemtypes	Pdc, Pcc, Sbc(h), Scc(h), PdP
Potentiële bodemerosie	Verwaarloosbaar
Huidig gebruik en verstoringen	Weiland/akkerbouw/braakliggend terrein, geen aanwijsbare verstoringen
Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen	Gemiddelde hoogte projectgebied ca. 15,1 m TAW met 1,91 m hoogteverschil
Hydrografie	Leiebekken (Devebeek) Rivieren: Gaverbeek, Boonaardsbeek, Kasteelbeek, Moerdijkbeek en Sint-Baafsvijvebeek

1.2.1.1 Geomorfologie

Het projectgebied is gelegen in het zuidelijk deel van de Vlaamse Vallei met vooral haar uitloper in het brede consequent georiënteerde Leiedal. De hoogte varieert tussen 7 m TAW in de alluviale vlakte van de Leie en 17 m TAW op de hoogste ruggen in de omgeving van Oostrozebeke.
Ten westen van het projectgebied, op ca 17 km, bevindt zich de rug van Emelgem. Dit is een zeer lage subsequente rug op de noordzijde van de Mandelvallei. De hoogte reikt tot 25 m TAW terwijl de dalbodems op ca. 17 m TAW liggen.[1]
Het projectgebied zelf ligt aan de rand van het “westelijk ruggencomplex” die volgende ruggen bevat:

- Het ruggencomplex Oostrozebeke – Wakken
- De rug Wakken – Gottem
- De rug Dentergem – Wontergem
- De rug Grammene – Deinze
- De rug van Zeveren
- De rug van Olsene - Zulte

[1] De Moor, 1997.

1.2.1.2 Geologie

1.2.1.2.1 Tertiair

Het projectgebied bevindt zich in de Formatie van Kortrijk (Figuur 6). Deze formatie bestaat hoofdzakelijk uit mariene kleiige sedimenten die weinig macrofossielen bevatten en is de eerste afgezette formatie van het Vroeg-Eoceen (54,8 Ma – 49,0 Ma). Over het algemeen worden de afzettingen siltiger of zandiger (ondieper afzettingsmilieu) naar het zuidoosten toe en homogeen kleiiger naar het noorden en noordoosten toe (dieper afzettingsmilieu). De Formatie van Kortrijk wordt ingedeeld in vier leden; van onder naar boven: het Lid van Mont-Héribu, het Lid van Saint-Maur, het Lid van Moen en het Lid van Aalbeke. Het Lid van Mont-Héribu rust op de Groep van Landen.
Het lid dat voorkomt in het projectgebied is het Lid van Moen. Dit lid is afgezet tijdens een periode van zeespiegelschommelingen wat resulteerde in een heterogeen sedimentpakket. Het is een grijze kleiige silt waartussen intercalaties voorkomen van zand met grof glauconiet of gebroken schelpresten. Deze grove lagen zijn vermoedelijk afgezet tijdens stormperiodes (tempestieten). Naar het noorden en noordoosten toe gaat deze eenheid over naar een meer homogene kleiigere afzetting.
De Formatie van Kortrijk is seismisch gekenmerkt door een dicht netwerk van merkwaardige breuken, de zogenaamde “kleitektoniek”. De breuken zijn intraformeel, ze komen enkel voor in het pakket zelf en lopen niet door in de bovenliggende of onderliggende pakketen. De genese van deze kleitektoniek is te wijten aan compactieprocessen en dichtheidsverschillen die zich hebben ontwikkeld bij de begraving van de formatie.

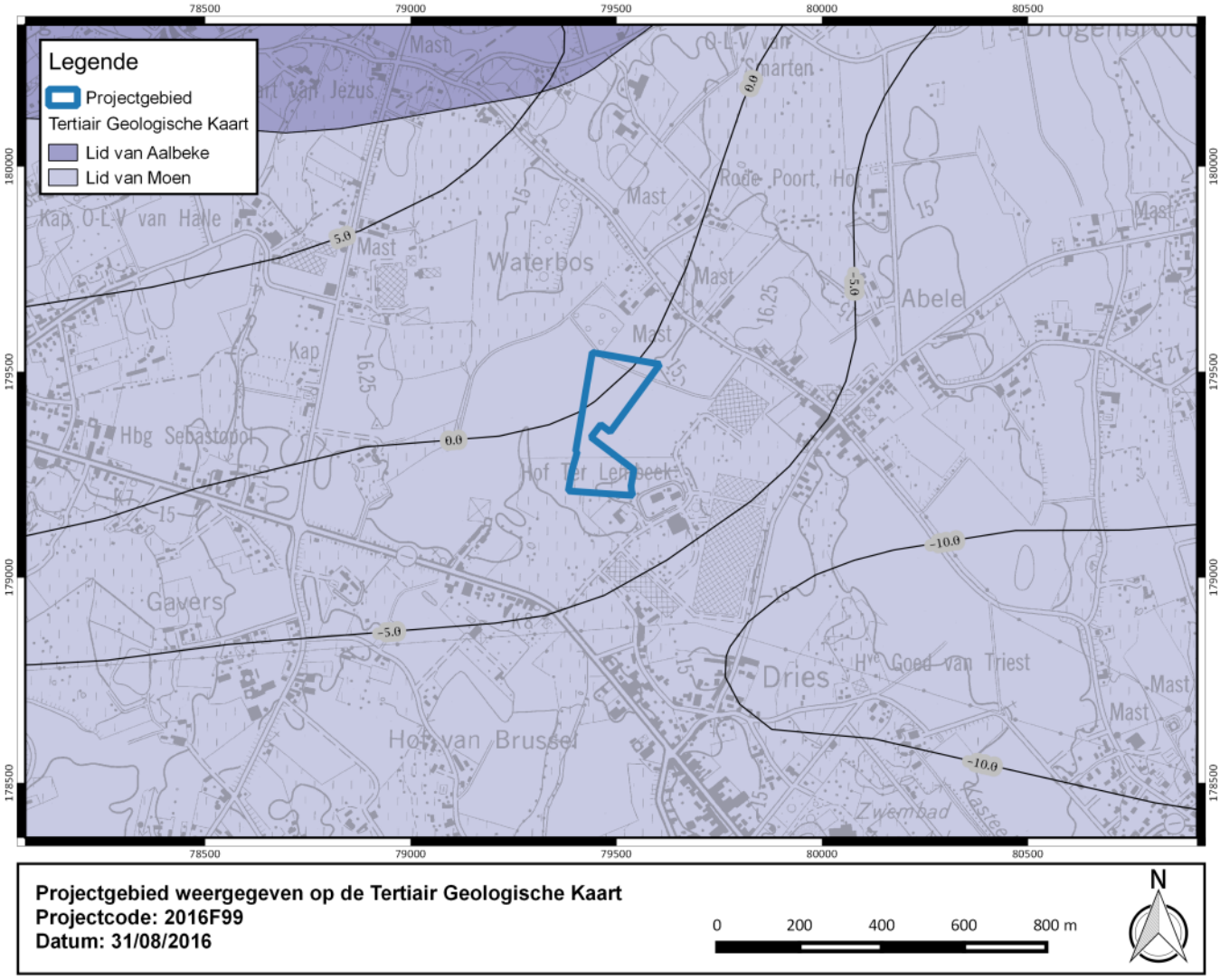

Figuur 6: Projectgebied weergegeven op de Tertiair Geologische Kaart (bron: Geopunt).

1.2.1.2.2 Quartair

Het projectgebied ligt in het **Type 6** gekarteerde Quartaire afzetting. Dit type vangt aan met een basis van fluviatiele afzettingen van het Eemiaan (Laat-Pleistoceen, 126 ka – 11,7 ka). Er boven is een jongere fluviatiel sediment afgezet uit het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen). Indien een toplaag aanwezig is bestaat deze uit een Weichseliaan tot Vroeg-Holocene eolische afzetting met korrelgroottes tussen zand en silt. Deze laag kan tevens hellingsafzettingen bevatten. De eolische laag kan afwezig zijn in sommige gevallen door sterke erosieve processen.
De samengestelde Quartairprofieltypekaart toont aan dat het projectgebied zich in **gF1c** bevind met een klein stukje in **GF1c**. Een doorsnede is gegeven in figuur.
De **c** staat voor Eemiaan fluviatiel of perimarien fijn facies. Dit is overwegend groengrijze glimmerrijke sterk kalkhoudende zware leem tot lichte klei met horizontale laminatie met een alternatie van meer en minder leem- tot kleihoudende lamellen. Er kunnen venige tussenlagen voorkomen en plaatselijk is het sediment zandig. Naar onder toe komt soms een zandig lithosoom voor bestaande uit grijs kalkhoudend middelmatig tot grof kwartsrijk zand met grindfragmentjes. Insluitsels kunnen bestaat uit plantenresten, zoetwaterschelpjes, landslakjes, silex en zandsteenkeitjes, markassietstukjes. Dit lithosoom is afgezet in fluviatiele tot moerassige en deels perimarine afzettingsmillieus door bezinking van suspensiemateriaal in brede overstromingsvlakken.[2] De zandige lithosomen kunnen als geulsedimenten worden geïnterpreteerd terwijl de aanwezigheid van bepaalde fossielen kunnen wijzen op eerder estuariene omstandigheden.[3] Venige lagen wijzen op een tijdelijk of plaatselijke vermindering in sedimentaanvoer en op verlanding van hoefijzermeren.
De **F1** duid op de aanwezigheid van **f** onder **F**. De **f** is een Weichseliaan fluvioperiglaciaal lemig facies terwijl **F** een Weichseliaan fluvioperiglaciair zandig facies is. Het lemig facies komt voor in de dalbodemopvullingsedimenten van het Leiedal. De afzetting gebeurde in ondiepe kommen van de overstromingsvlakten, in verlaten geulen gevormd door stroomverleggingen in een verwilderd geulenstelsel en ook in depressies onstaan door thermokarstverschijnselen.[4] Het zandig facies bestaat uit en middelmatig fijn tot middelmatig grof zand dat zwak glauconiethoudend is. Het bevat verschillende niveau's met grind (silex, kwartskorrels, zandsteenstukken), kleikeien, leembrokstukken en venige houtstukken. Ook schelpen kunnen aangetroffen worden. De afzetting is gebeurt door verwilderde rivieren die onder periglaciale omstandigheden van de laatste ijstijd actief waren. Accumulatie wisselden af met periodes van erosie wat resulteerde in dalopvullingen. Eolische afzettingen kunnen ook aanwezig zijn in dit facies.
De **g** staat voor een Eind-Weichseliaan niveo-fluviaal lemig facies. Het is een zandleemig tot licht zandlemig sediment met een zeer dun laminaire alternatie van zandleem of leem en lemig fijn zand. Naar onderen wordt het facies zandiger. Het bevat cryoturbatie en vorstspleten. Er kan lokaal venig materiaal voorkomen tussen de laagjes. Het is afgezet door een complexe opeenvolging van aanvoer van fluviatiele sedimenten afgezet bij periodieke hoogwaterstanden op oeverwallen en in overstromingsbekkens langsheen verwilderde of reeds min of meer gefixeerde rivierbeddingen. De afzetting greep plaats onder koude wat blijkt uit de syngenetische vorstwiggen en cryoturbaties op verschillende niveaus.
De **G** betekend Eind-Weichseliaan niveo-fluviaal zandig facies. Het is overwegend zandig met lemig middelmatig fijn tot fijn zand. Plaatselijk komt er cryoturbatie en vorstwiggen voor. Ook kan er een grindbasis worden waargenomen bestaande uit silexfragmenten, kwartskorrels, zandsteenfragmenten, limonietzandsteenstukjes, herwerkte vistandjes en nummulieten. De afzetting is analoog aan het lemig facies maar onder omstandigheden waar een grotere zandaanvoer mogelijk was. De top kan eolisch herwerkt zijn.[5]

[2] De Moor en Heyse, 1974
[3] Lootens, 1976
[4] De Moor, 1963
[5] De Moor, 1997

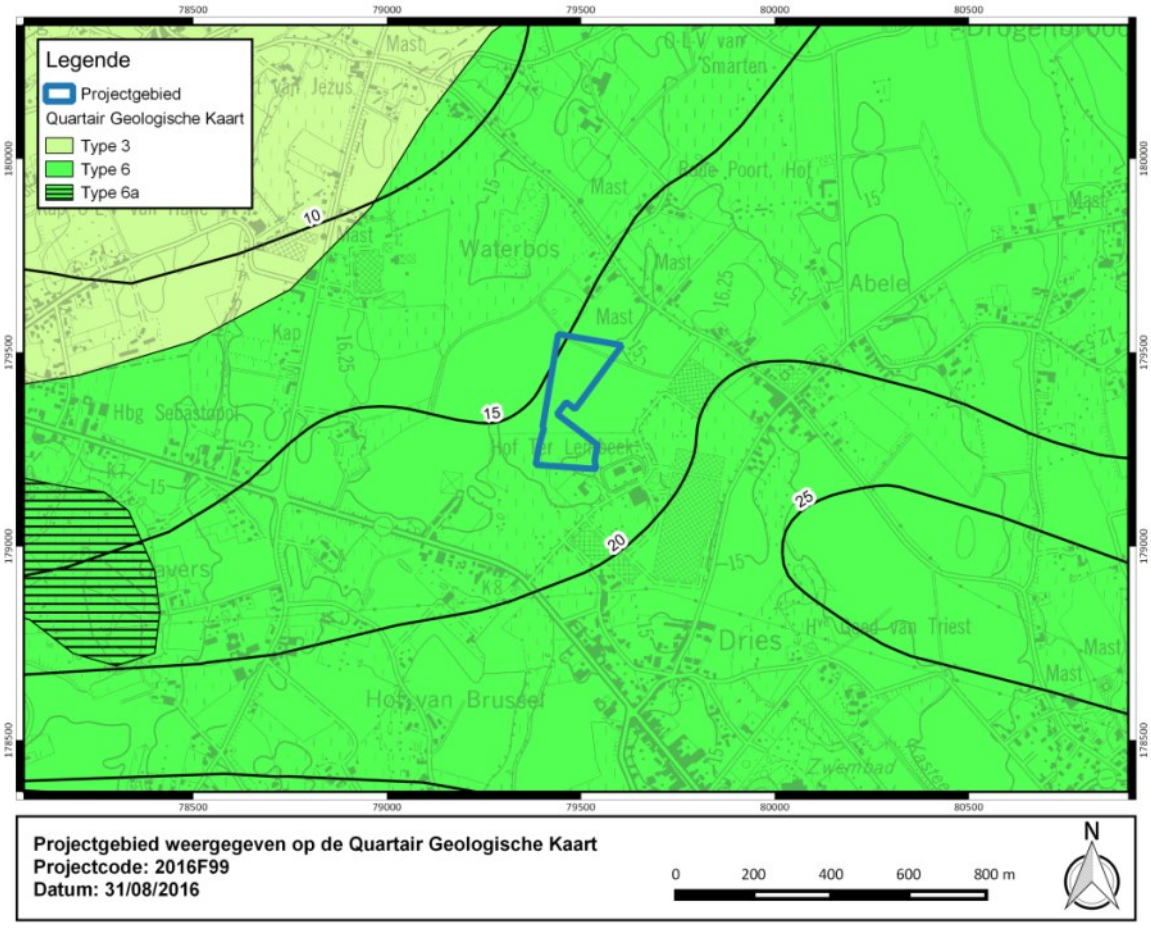

Figuur 7: Projectgebied weergegeven op de Quartair Geologische Kaart (bron: Geopunt).

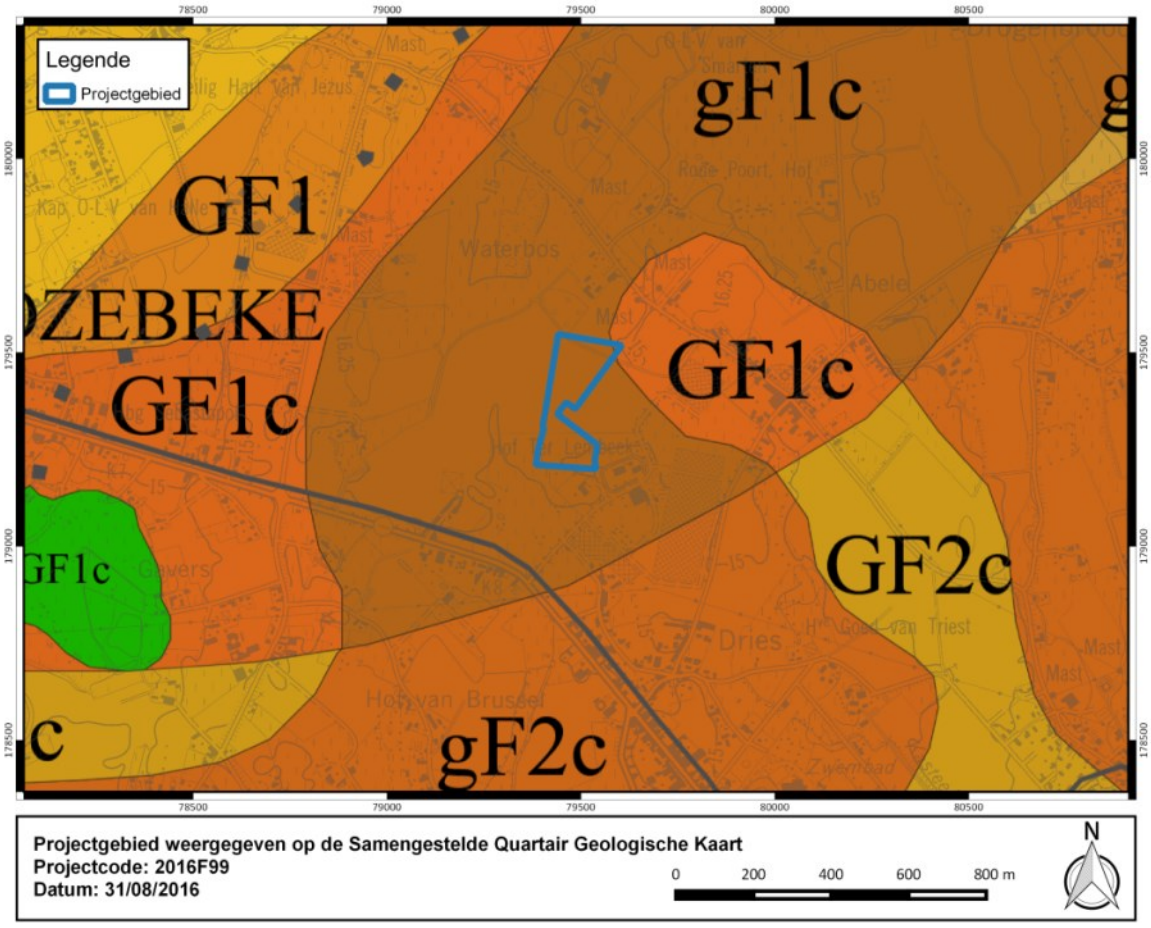

Figuur 8: Projectgebied weergegeven op de samengestelde Quartairprofieltypenkaart (bron: Geopunt).

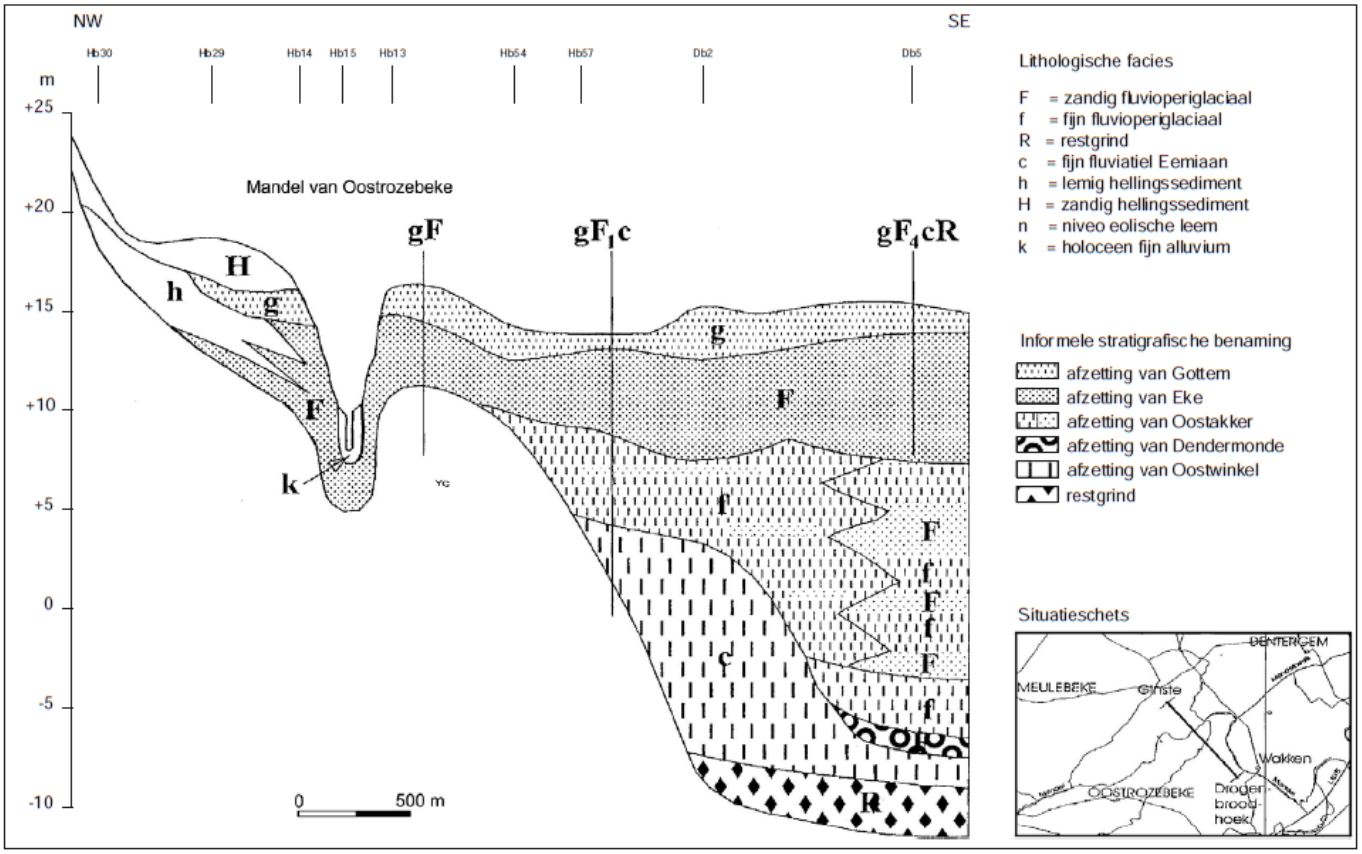

Figuur 9: Visualisering gF1c lithologisch facies Quartair (bron: De Moor, 1997).

1.2.1.3 Bodem

1.2.1.3.1 Bodemtypes

De bodemclassificatie gebeurt aan de hand van een lettercode die ten minste een textuurklasse, drainageklasse en een profiel ontwikkeling bevat.
Er zijn vijf bodemtypes aanwezig op het terrein. Het eerste type is een matig natte licht zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont (**Pdc**). De bouwlaag van dit bodemtype is zeer donker grijsbruin en humusrijk. Vanaf 30 cm diepte is het materiaal bruin tot bleekbruin en komen roestverschijnselen voor vanaf 40 tot 60 cm. De sterk verbrokkelde textuur B begint tussen 60 en 80 cm. Vaak is de klei aanrijkingshorizont bijna verdwenen en worden ijzerconcreties aangetroffen. Indien het Tertiair binnen boorbereik voorkomt is het een klei tot klei-zandsubstraat, in andere gevallen is het een zand tot leemsubstraat. De waterhuishouding is gunstig in de zomer maar kent wateroverlast in de winter.
Het tweede bodemtype is een matig droge licht zandleembodem met sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B horizont (**Pcc**). In basis is deze gelijk aan het **Pdc** bodemtype maar kent een gunstiger waterhuishouding in de winter. Doordat deze bodem minder nat is, beginnen de roestverschijnselen pas tussen 60 tot 90 cm.
Het derde bodemtype is een droge lemig zandbodem met sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B horizont (**Sbc(h)**). De bouwvoor is ongeveer 25 cm dik en donker grijsbruin. De textuur B is gedeeltelijk opgelost en veelal komen er ijzerconcreties voor (Prepodzol). De roestverschijnselen beginnen tussen 90 en 120 cm. De bodem is te droog in de zomer en is gevoelig voor verstuiving.
Het vierde bodemtype is een matig droge lemig zandbodem met sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B horizont (**Scc(h)**). De bouwvoor bedraagt hier 25 tot 30 cm en is donker grijsbruin en rust in sommige gevallen op een weinig duidelijke kleur B horizont. De Bt begint op 40 tot 100 cm. Deze is bruin tot geelbruin in het bovenste gedeelte en vertoont bleekbruine zandige strepen en vlekken. In het onderste gedeelte komen er gleyverschijnselen voor vanaf 60 tot 90 cm. De overgangshorizont is iets grijzer en

rust op de gedegradeerde Bt met roodbruine ijzerconcreties en bruine kleihoudende brokken. De bodem is te droog in de zomer.

Het vijfde en laatste bodemtype is een matig natte licht zandleembodem zonder profiel (of met onbepaald profiel) (**PdP**). Dit is een bodemcomplex van overwegend gronden zonder profiel ontwikkeling of met een zeer zwakke profielontwikkeling. De bouwvoor is 20 to 30 cm dik en donker grijsbruin. De waterhuishouding is goed in de zomer maar te nat in de winter.[6]

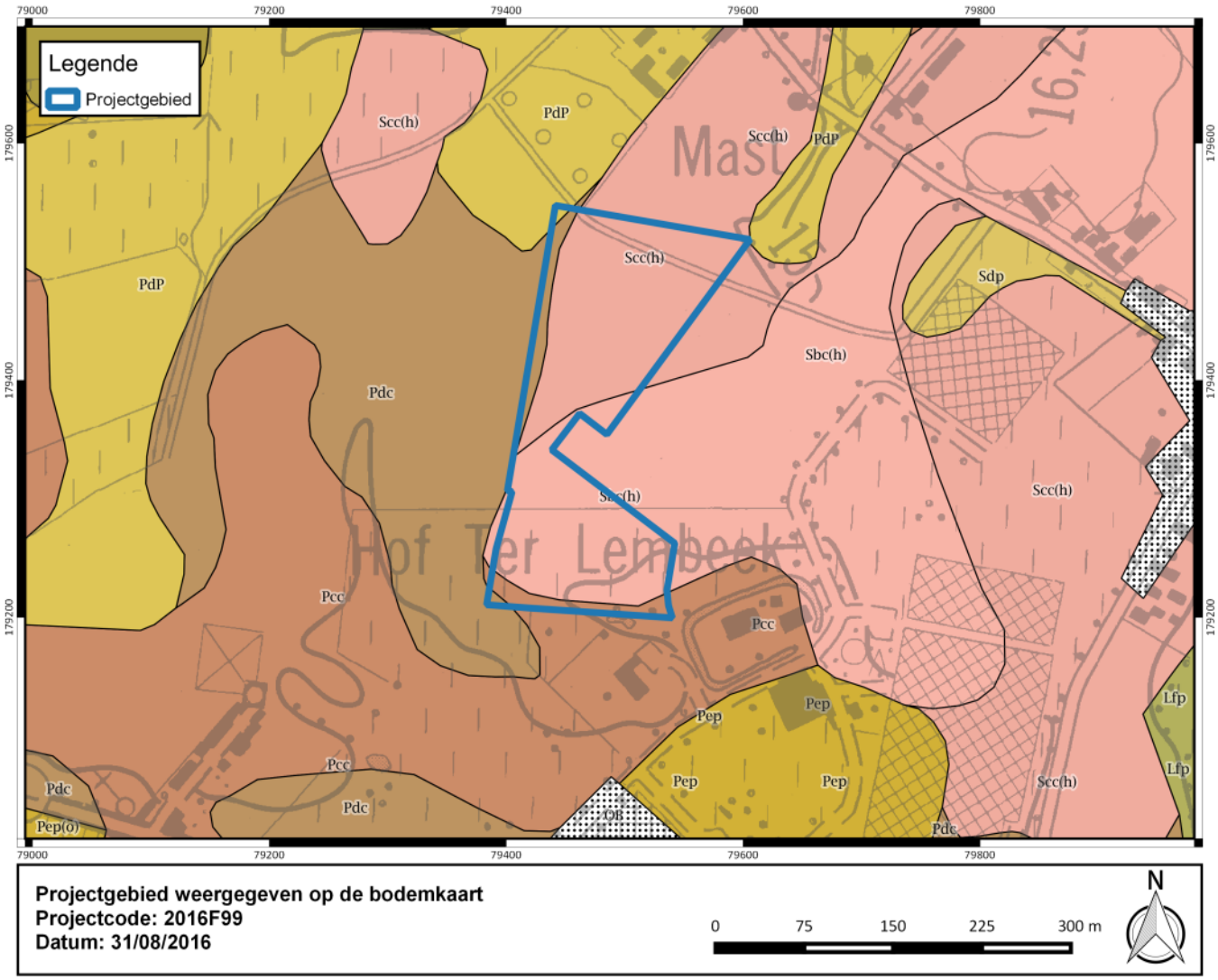

Figuur 10: Projectgebied weergegeven op de bodemkaart (bron: Geopunt).

[6] Van Ranst & Sys, 2000.

1.2.1.3.2 Bodemerosie

De bodemerosiekaart toont aan dat de potentiële erosie verwaarloosbaar tot laag is. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat sterke erosie zal optreden.

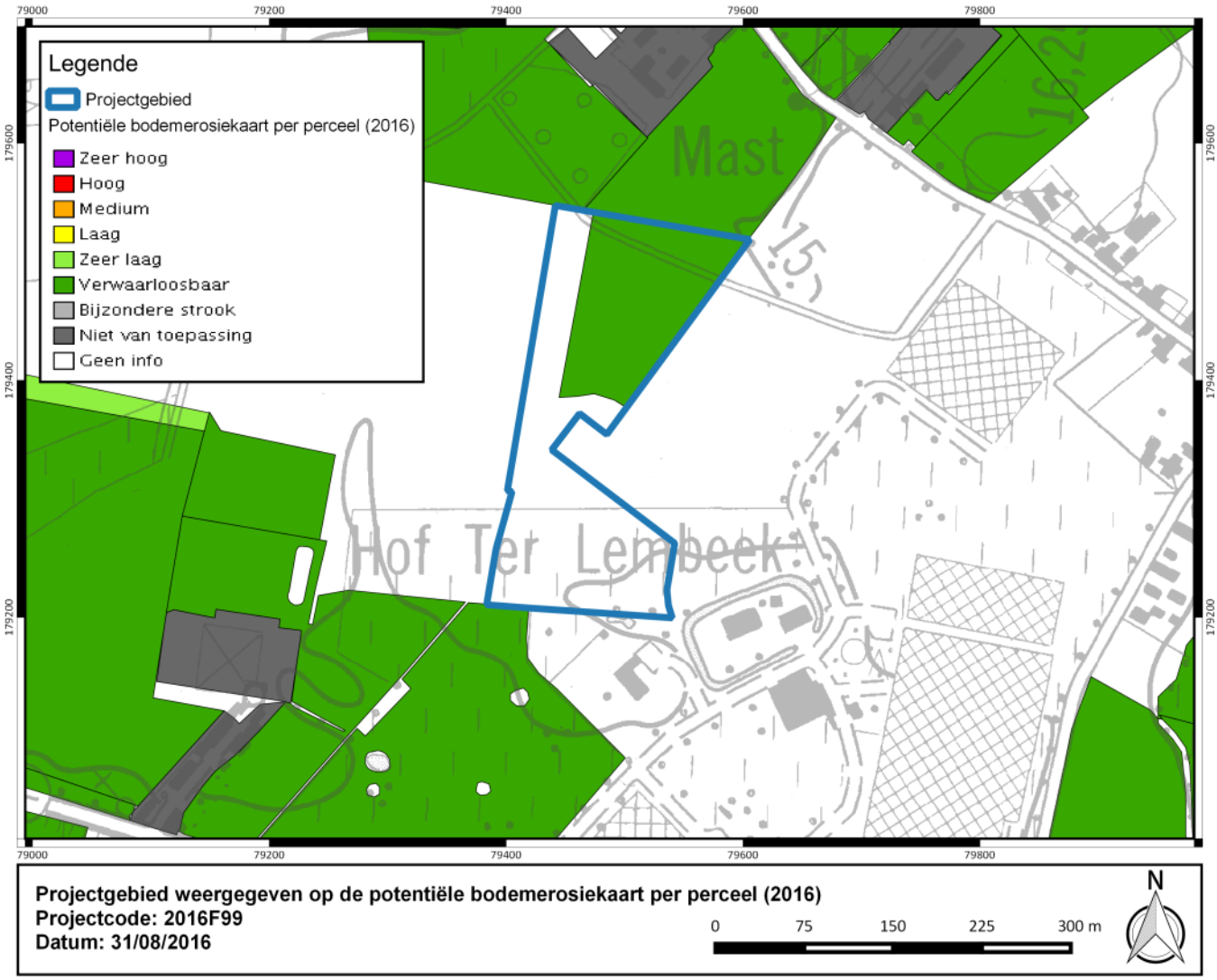

Figuur 11: Projectgebied weergegeven op de potentiële bodemerosiekaart per perceel (2016) (bron: Geopunt).

1.2.1.4 Huidige gebruik en verstoringen

Het projectgebied wordt momenteel gebruikt als weiland. Er zijn geen aanwijzingen dat het bodemarchief in het verleden verstoord werd, behalve eventuele landbouwactiviteiten die mogelijks de bovenste laag hebben geroerd.

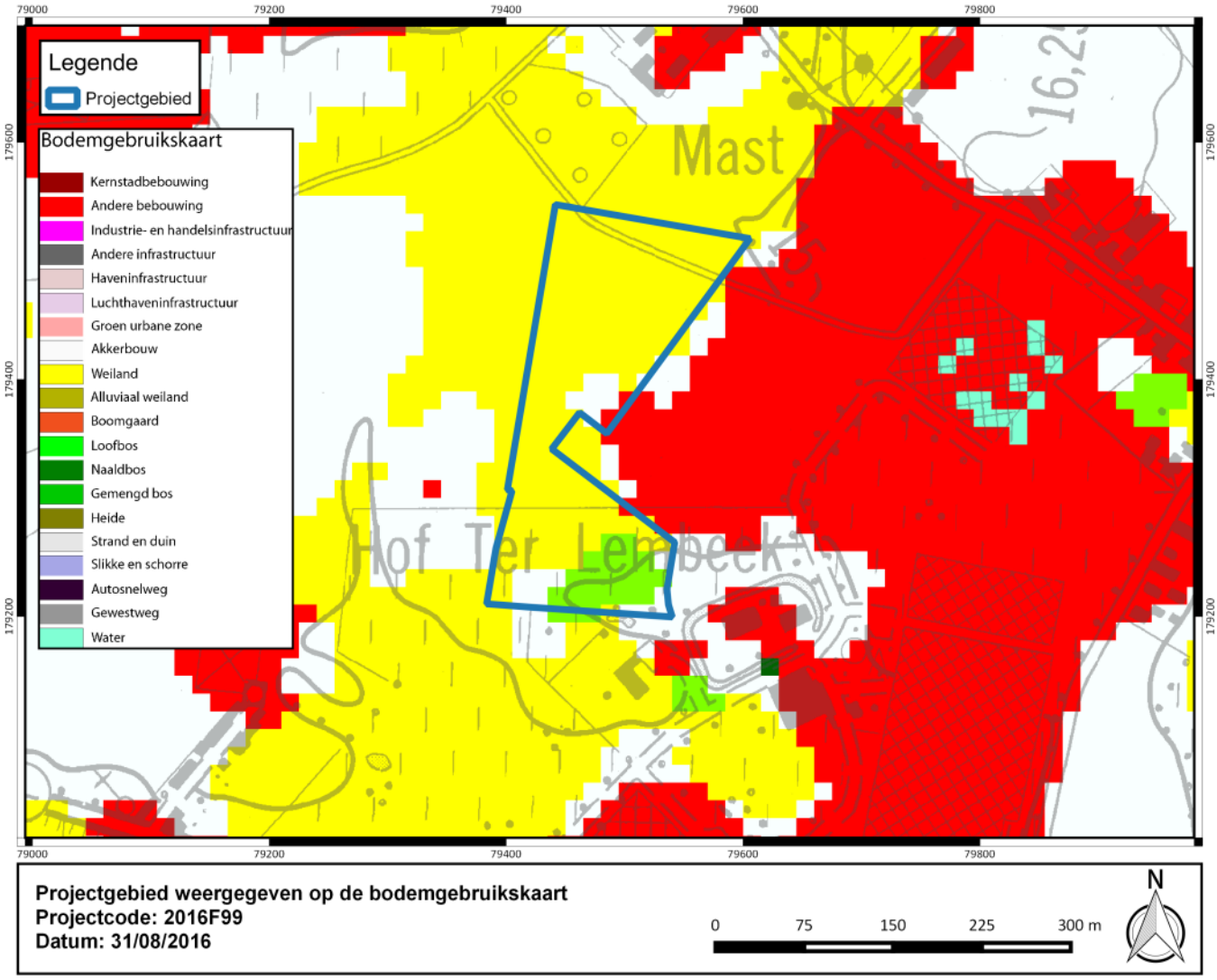

Figuur 12: Projectgebied weergegeven op de bodemgebruikskaart (bron: Geopunt).

Figuur 13: foto's die het huidige gebruik van het projectgebied illustreren.

1.2.1.5 Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (DHMV) en hoogteverloop

Op het DHMV is te zien dat het projectgebied zich in een vlakte bevind aan de voet van de rug van Oostrozebeke. De vlakte heeft een gemiddelde hoogte van ca. 15 m TAW en kent een daling richting het oosten (naar de Leie toe) er is tevens een kleine depressie te zien naar het westen richting Gavers. Wanneer het DHMV gekoppeld wordt naar de potentiële erosie dan zijn deze complementair. Er zijn geen aanwijzingen dat er een hoge potentiële erosie is wegens het relatief vlak reliëf rondom het projectgebied.
Wanneer er wordt ingezoomd naar het hoogteverloop van het projectgebied dan is de gemiddelde hoogte van het terrein ca. 15,1 m TAW. Het kent een daling richting het zuiden. Het noordelijke gebied heeft een hoogte van ca. 16 m TAW terwijl het zuidelijke gedeelte een hoogte heeft van ca. 15,0 m TAW.

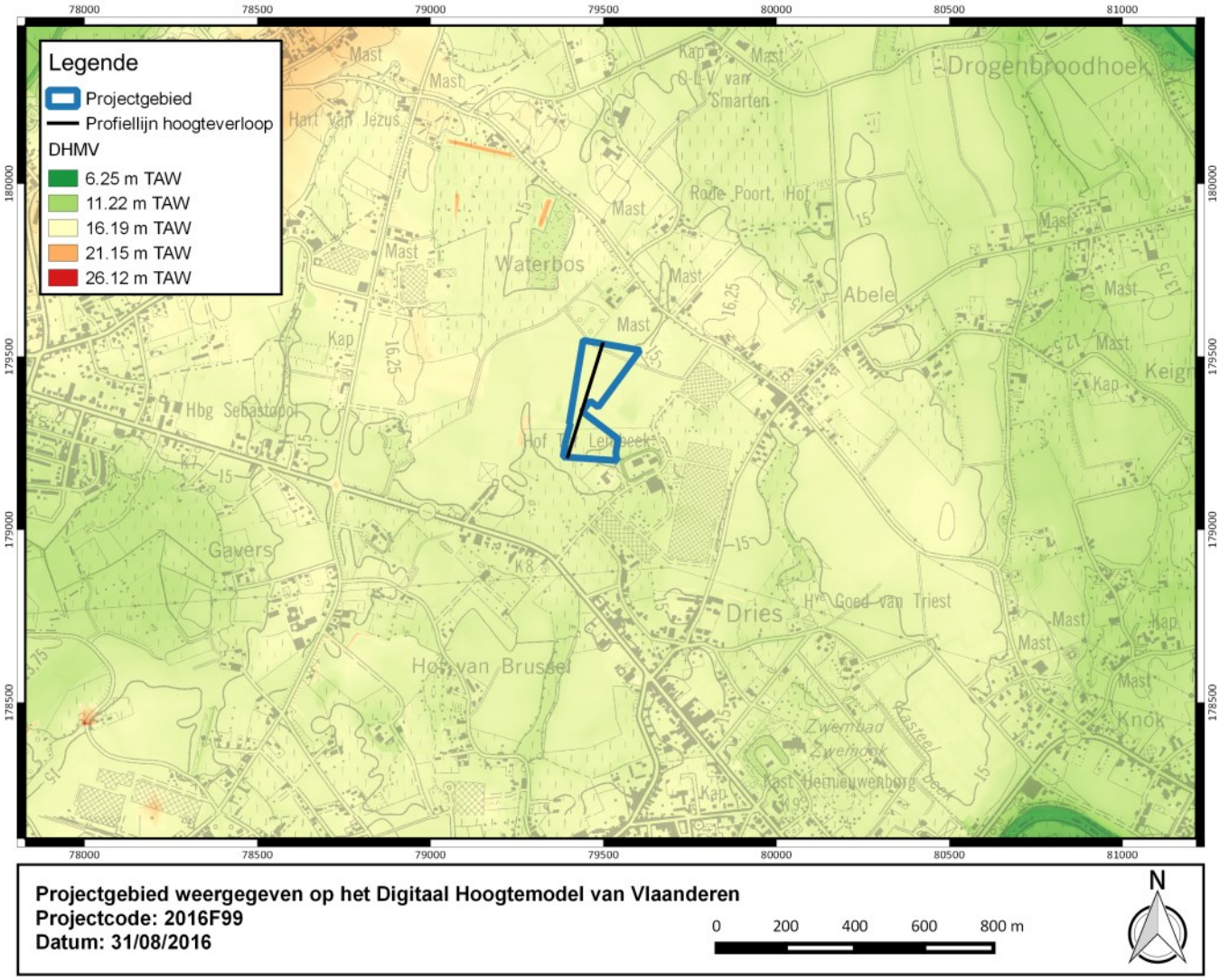

Figuur 14: Projectgebied weergegeven op het Digitaal Hoogtemodel van Vlaanderen (bron: Geopunt).

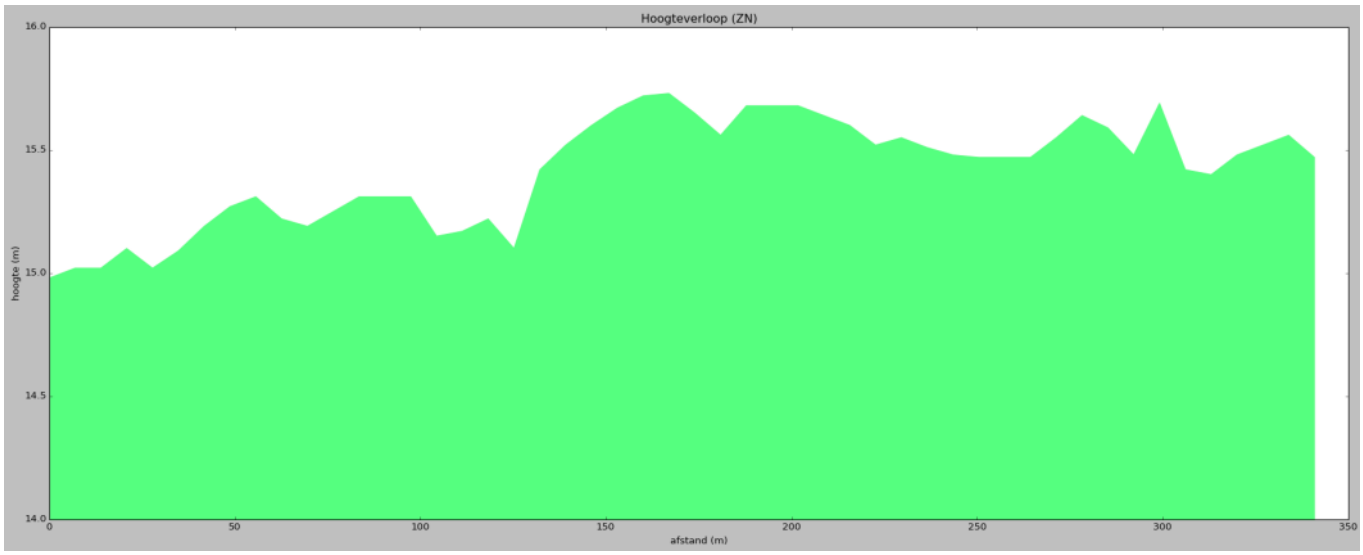

Figuur 15: Hoogteverloop volgens profiellijn aangeduid op het DHMV (noord naar zuid) (bron: Geopunt).

1.2.1.6 Hydrografie

Het gebied bevind zich in het Leiebekken met als deelbekken de Devebeek. Met een oppervlakte van 982 km² omvat het Leiebekken zo'n 7% van het Vlaamse grondgebied en is deel van het internationale Stroomgebied van de Schelde.
Er zijn verschillende waterlopen aanwezig rondom het projectgebied. De waterlopen in het oosten van het projectgebied wateren allemaal af richting de Leie. Ten noorden van het projectgebied bevind zich een grote concentratie aan waterlopen die voor de afwatering zorgen van de Oostrozebeke rug en het ruggencomplex. Ten westen van het projectgebied loopt de Gaverbeek. Ten zuiden van het projectgebied is de Boonaardsbeek en de Kasteelbeek aanwezig. Ten noorden van het projectgebied is de Moerdijkbeek en de Sint-Baafsvijvebeek aanwezig.

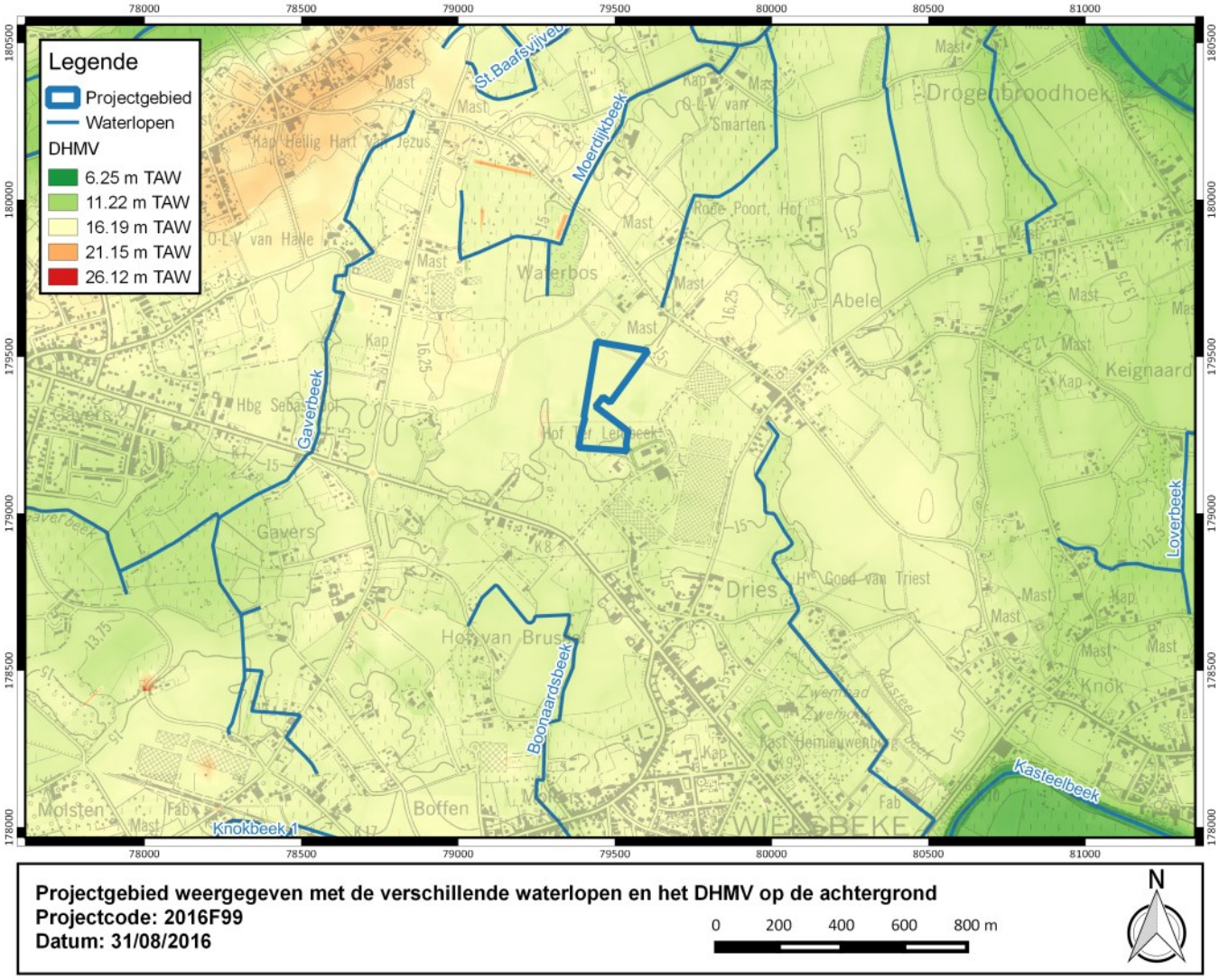

Figuur 16: Projectgebied weergegeven met de verschillende waterlopen en het DHMV op de achtergrond (bron: Geopunt).

1.2.2 Gekende archeologische waarden

1.2.2.1 Historisch en cartografisch onderzoek

1.2.2.1.1 Archeologische achtergrond

Archeologisch onderzoek in de Vaartstraat in Wielsbeke leverde eerder bewijzen voor een lange bewoningsgeschiedenis vanaf de Romeinse tot de volle middeleeuwen. De Romeinse periode wordt gekarakteriseerd door vijf brandrestengraven, één hoofdgebouw, een aantal bijgebouwen, een hutkom en twee waterputten. De volmiddeleeuwse sporen bestaan eveneens uit een éénschepig hoofdgebouw, een waterkuil en restanten van een erfgrachtsysteem. Verder werden tijdens dit onderzoek een aantal lithische steentijdvondsten en aardewerk uit de IJzertijd en de midden-Romeinse periode gevonden.[7]

De potentiele aanwezigheid van een enkelvoudige circulaire grafstructuur op circa 1 km ten noordwesten van het projectgebied, werd vastgesteld op basis van luchtfotografie. In de inventaris van de cirkelvormige structuren in Oost- en West-Vlaanderen heeft deze structuur het inventarisnummer 446 en toponiem Goed van Triest.[8]

De potentiele aanwezigheid van een enkelvoudige circulaire grafstructuur gelegen ter hoogte van de Kauwenhoek te Waregem, werd vastgesteld op basis van luchtfotografie. In het inventaris van de cirkelvormige structuren in Oost- en West-Vlaanderen heeft deze structuur het inventarisnummer 450 en toponiem Waalshoek.[9]

Vondstmeldingen die gedaan zijn tijdens het rechttrekken van de Leie op circa 1,8 km in zuidwestelijke richting van het projectgebied, ter hoogte van de sluis te Ooigem. Dit betreft o.a. een Neolithische pijlpunt, een Mesolithische spits en (handgevormd) aardewerk uit de IJzertijd tot de Romeinse tijd.[10]

Zoals hieronder (i.e. CAI) wordt toegelicht zijn ook in het naburige Oostrozebeke een paar percelen gecontroleerd op archeologica aan de oppervlakte. Deze veldprospectie leverde vondsten op die grotendeels in de steentijden te plaatsen zijn. Ook Romeinse artefacten werden hier teruggevonden.[11]

Onderzoek door Ryssaert in 2014, op het perceel aan de Meulebekesteenweg te Oostrozebeke, leverde kuilen en paalsporen op met grijs handgevormd aardewerk in hun opvulling. Wat een datering doet vermoeden in de volle middeleeuwen. De nederzettingskern situeert zich, volgens de onderzoekers net buiten het projectgebied. [12]

Het archeologische onderzoek dat uitgevoerd werd in De Maurissenstraat leverde duidelijk bewijs dat dit landschap reeds vroeg in de geschiedenis in gebruik genomen werd. Hier werden twee grafcirkels blootgelegd en onderzocht. Om een sluitende datering naar voor te schuiven is het nog wachten op de resultaten van de C14 analyses.

[7] Hoorne & De Clercq 2007
[8] Bourgeois, Megank & Semey 1998: 96
[9] Bourgeois, Megank & Semey 1998: 93-94
[10] Wuyts & Windey. 2015: 10
[11] Jehs & Noens. 2005
[12] Ryssaert. 2014

1.2.2.1.2 Historische achtergrond

De naam Wielsbeke stamt volgens de onderzoekers uit de vroeg middeleeuwse periode. Daarbij zou het eerste deel naar een persoonsnaam "Wiel", "Wilo" of "Wille" verwijzen. Het tweede deel "beke" wil zoveel zeggen als "beek van …".

De eerste bronvermelding van Wielsbeke situeert zich in de 11de eeuw. Het betreft een akte opgesteld in het jaar 1075 tussen Albertus de Wilesbecke en de proosdij van Harelbeke. In 1092 wordt Wielsbeke voor de tweede keer vermeld in de historische bronnen. In het *Summa Statorum* droeg bisschop Radbodus II van Doornik-Noyon op tot de herbouw van het klooster van de Sint-Maartensabdij te Doornik. Daarbij wordt ook de schenking van de kanunniken van de Onze Lieve Vrouwekerk van Doornik vermeld. Zij staan de inkomsten van de Altaren van "Vilesbeca" (Wielsbeke) en "Vivia" (Sint Baafs-Vijve) af in het voordeel van de Sint-Maartensabdij. De volgende bron vermeldt rond 1141 de aanwezigheid van een groot landbouwbedrijf (villa). Pas vanaf 1170 gebruikt men in de historische bronnen de huidige naam "Wielsbeke".[13] Tijdens de volle middeleeuwen behoorde Wielsbeke bestuurlijk tot het graafschap Vlaanderen, Kasselrij Kortrijk.

In de 1352 wordt volgens de *Flandria Illustrata* van Sanderus een kapel ter ere van 11000 maagden opgericht in de woning van ridder Michiel van Lembeke. Het hof van Lembeke wordt tot op heden nog gebruikt om dit gehucht te benoemen. De oudste bekende leenhouder van deze heerlijkheid was Wouter van Harelbeke. Later ging dit goed over naar Joris van Crombrugghe (1484-1485) die er een zomerresidentie oprichtte.[14]

Tijdens de Roede van Tielt werd Wielsbeke het minst van al getroffen door oorlogsgeweld van de Negenjarige Oorlog (1688-1697). Historische bronnen vermelden wel overtollige belastingen, foeragerende troepen, opeisingen en plunderingen. Omstreeks 1695 worden troepen van de Villeroi er gestationeerd en in dat zelfde jaar werd de recent gebouwde pastorie opnieuw door Franse soldaten afgebrand.[15] Ondanks de opkomende vlasindustrie heeft Wielsbeke in de 18de eeuw nog een overwegend ruraal karakter.

Aan het begin van de tweede wereldoorlog hield het Belgische 13de Linieregiment van de 8ste infanteriedivisie stand tegen de Duitse troepen in en rond Wielsbeke. Bij deze gevechten werden veel slachtoffers gemaakt. Na drie dagen van zware gevechten brandde de kerk af en was ook het dorpsplein er erg aan toe [16] Na afloop van deze gevechten bliezen terugtrekkende Belgische soldaten ook de brug op over de Leie.

[13] Santy & Devooght 2008
[14] Santy & Devooght 2008
[15] https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/125004
[16] https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/125004

1.2.2.1.3 Historische kaarten

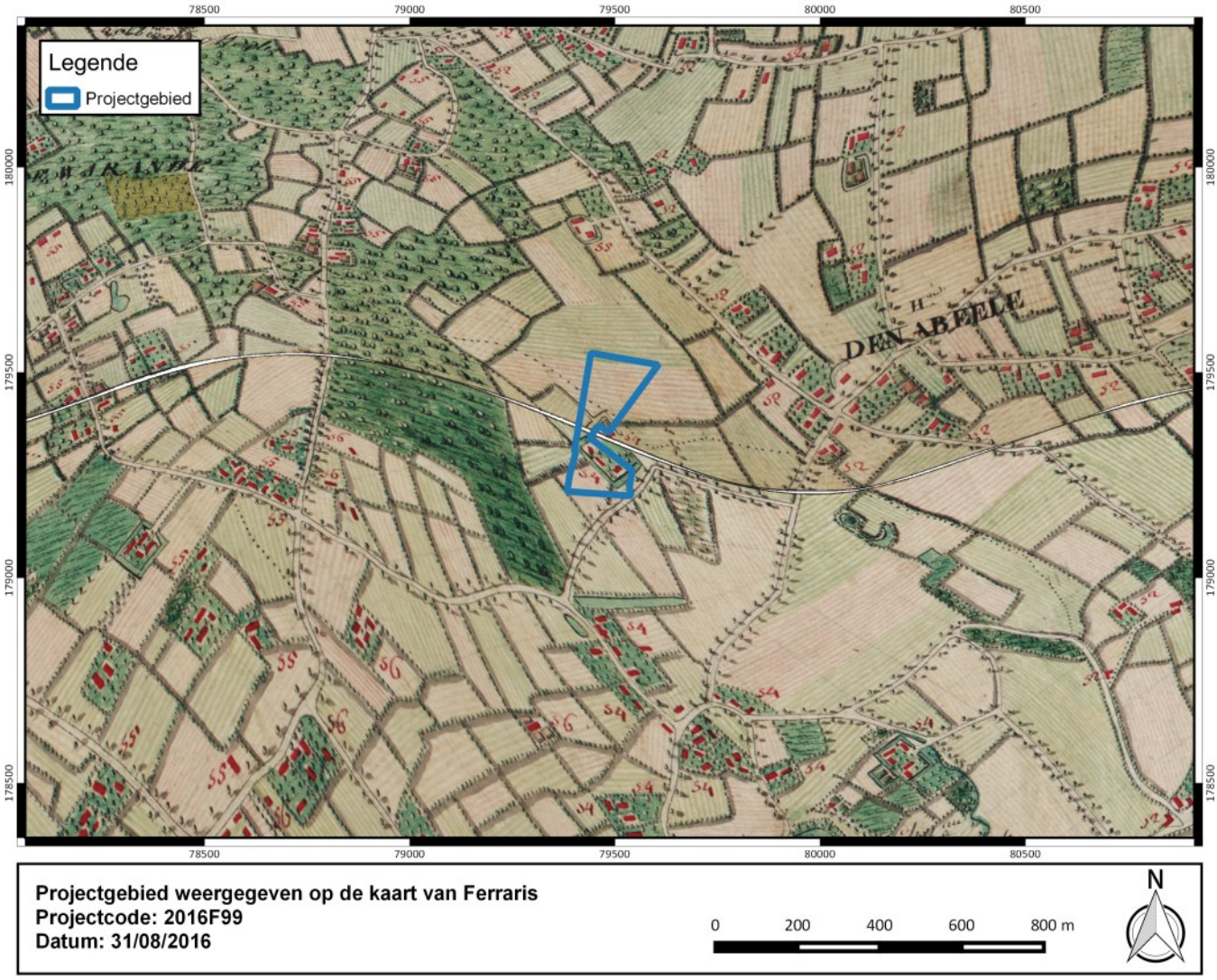

Figuur 17: Projectgebied geprojecteerd op de kaart van Ferraris (bron: Geopunt).

De kaart van Ferraris is niet helemaal correct gegeorefereerd; de site met walgracht binnen het projectgebied bevond zich in realiteit buiten het projectgebied, ten oosten ervan. Het projectgebied werd in het zuiden vermoedelijk doorkruist door een weg die Oostrozebeke met Wielsbeke verbond.
Desalniettemin kan men stellen dat het projectgebied tijdens de tweede helft van de 18de eeuw bestond uit akkerland, weiland en mogelijks ook bebost gebied. Het bevond zich in een rurale omgeving, die gekenmerkt werd door sporadische dorpskernen (bijvoorbeeld 'Den Abeele'), geïsoleerde hoeves en geclusterde bewoning.

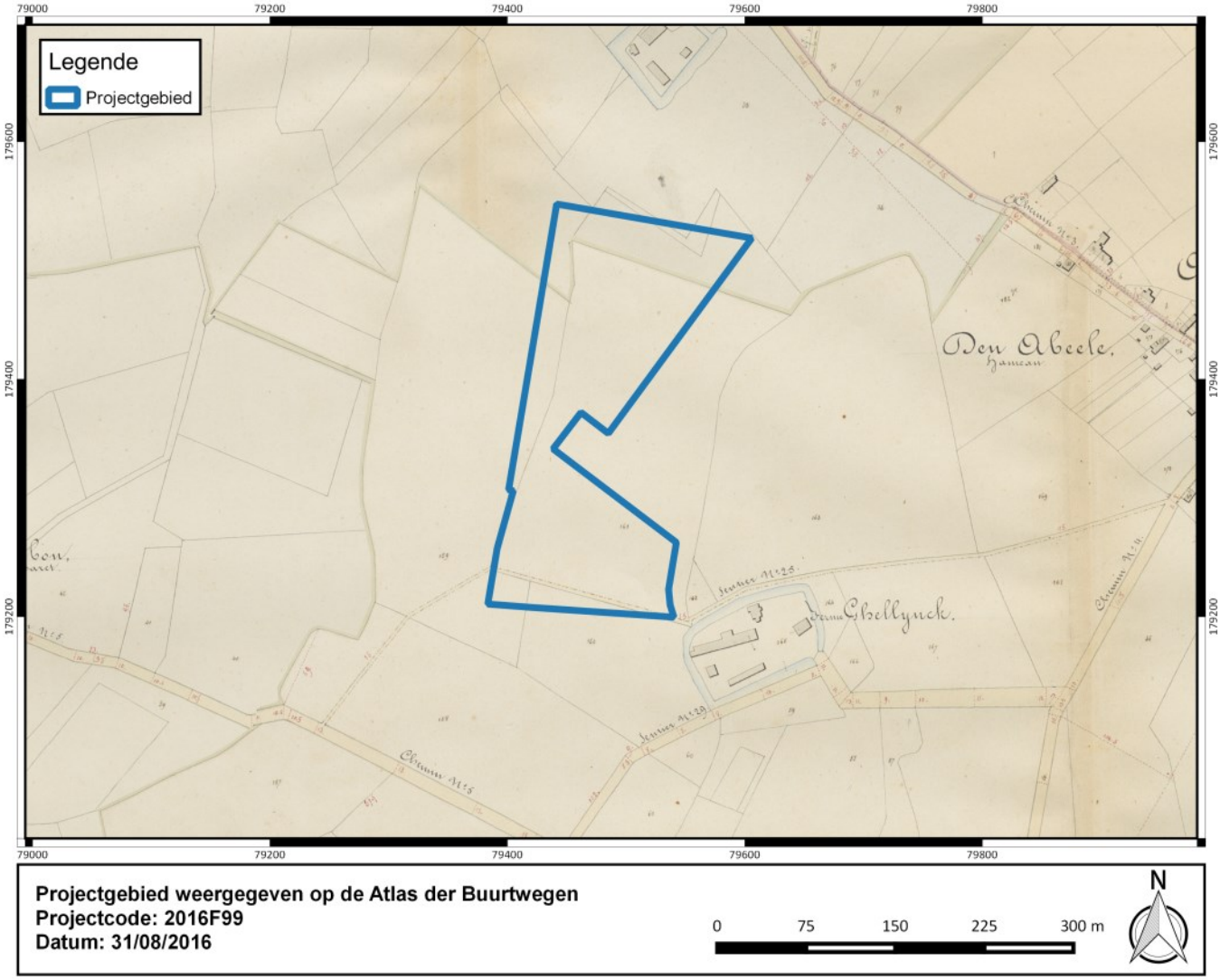

Figuur 18: Projectgebied geprojecteerd op de Atlas der Buurtwegen (bron: Geopunt).

Zowel op de Atlas der Buurtwegen als op de Poppkaart is te zien dat het projectgebied vooral bestaat uit akker en weide. Ook hier is de geo-referentie niet honderd procent in overeenstemming met de werkelijke afbakening van het projectgebied.
Belangrijk te vermelden is de site met walgracht ten westen van het projectgebied, die ook werd afgebeeld op de kaart van Ferraris. Op de Atlas der Buurtwegen wordt ze aangeduid met het toponiem 'Ferme Ghellynck'.
Het projectgebied werd in het zuiden nog steeds doorkruist door een weg die Oostrozebeke met Wielsbeke verbond.

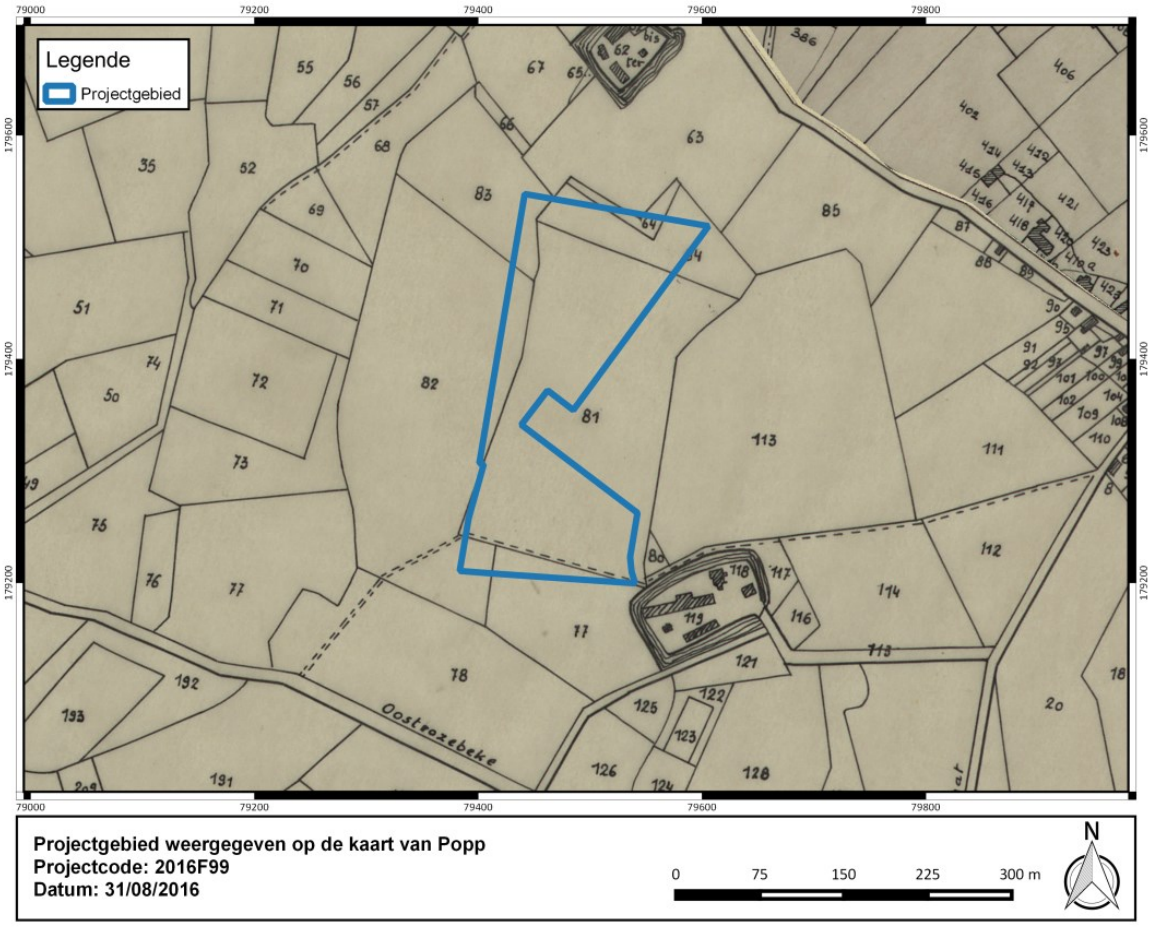

Figuur 19: Projectgebied geprojecteerd op de Poppkaart (bron: Geopunt).

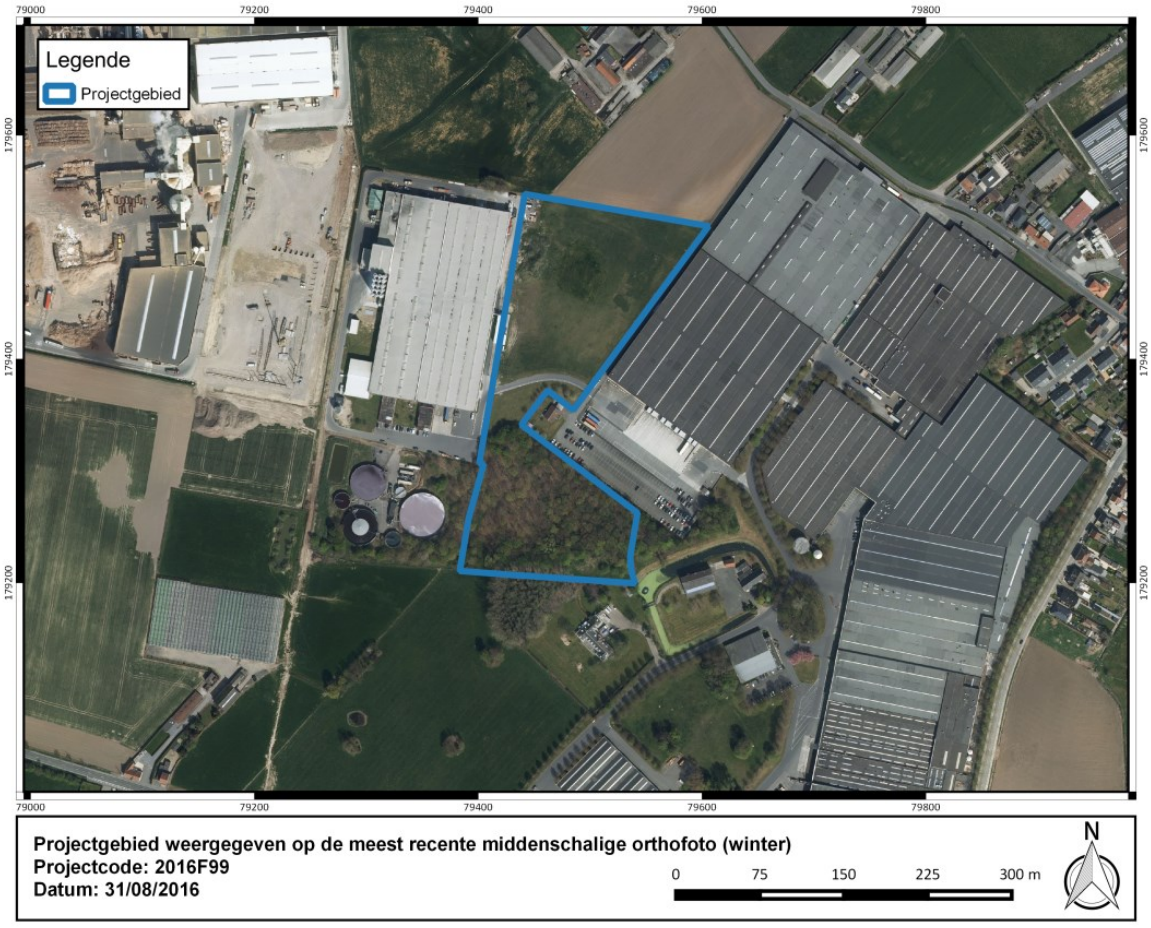

Figuur 20: Projectgebied geprojecteerd op de Orthofoto, middenschalig, winteropname (bron: Geopunt).

Op de orthofoto is te zien dat het projectgebied bestaat uit weidegrond die ingesloten wordt tussen twee industriële loodsen. Er is geen bebouwing of verstoring zichtbaar op dit perceel.

Tabel 3: Overzicht van de historische situatie van de historische kaarten.

Bron	***Jaartal***	***Historische Situatie***
Kaart van Ferraris	1771-1777	Akker, weide, bos, weg
Atlas der Buurtwegen	1843-1845	Akker, weide
Popp Kadasterkaarten	1842-1879	Akker, weide
Luchtfoto	2015	Weide, bos

1.2.2.2 Beschrijving van de gekende archeologische waarden

Voor het onderzoeksgebied werden in de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) van Onroerend Erfgoed in de nabije omgeving volgende archeologische (indicatieve) waarden en ondergrondse bouwhistorische waarden vastgesteld:

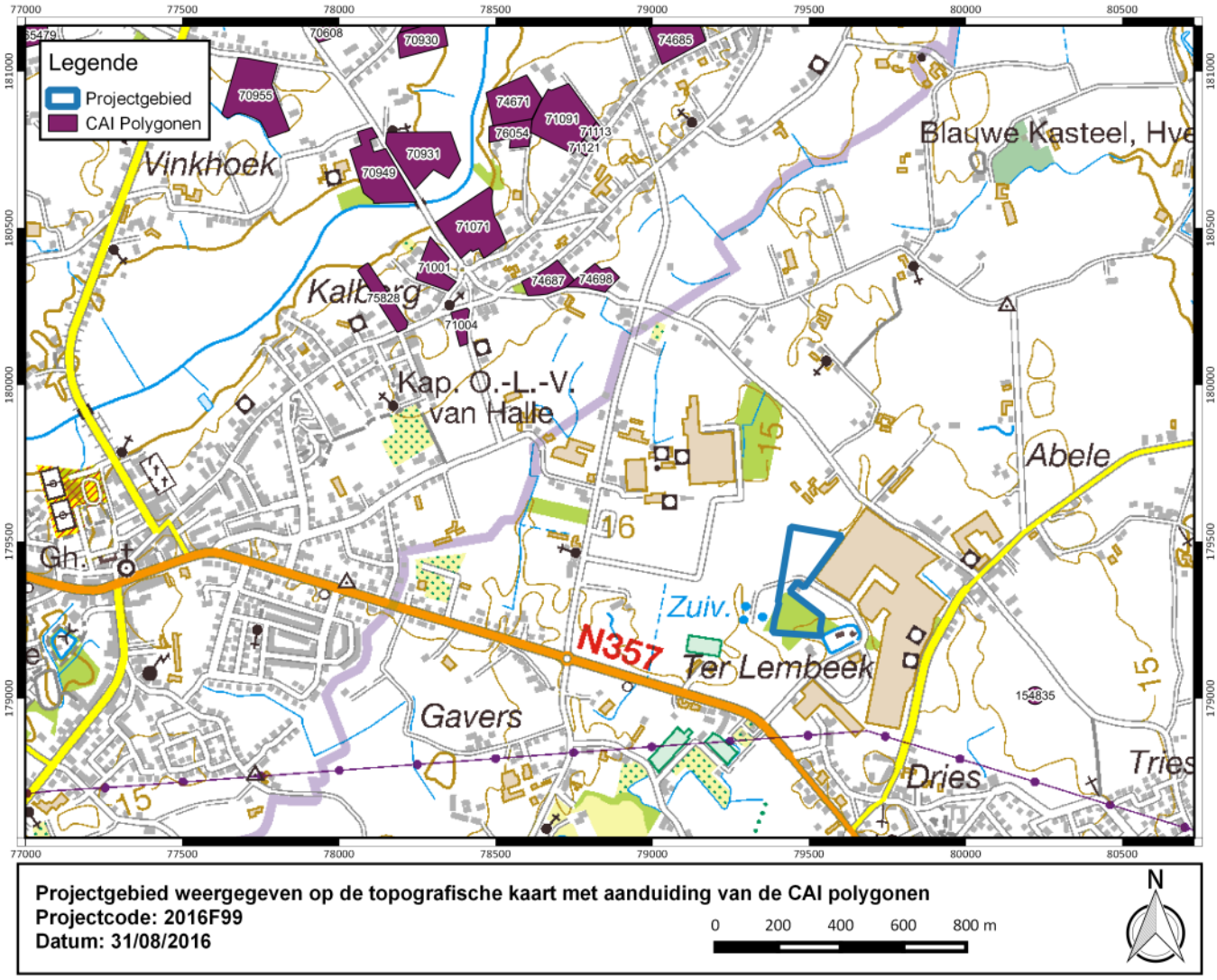

Tabel 4: Overzicht van de aanwezige CAI.

CAI nummer	***Omschrijving***
70955	Veldprospectie 2005, 1 afslag, steentijden (nauwkeurigheid 15 m)
70931	Veldprospectie 2004, 1 afslag, 1 kern, steentijden (nauwkeurigheid 15 m)
70930	Veldprospectie 2004, 1 afslag, fragment afhaking, 1 geretoucheerd artefact steentijden (nauwkeurigheid 15 m)
74871	Indicatie cartografie, site met walgracht (late middeleeuwen)
71091	Veldprospectie 2005, steentijden, Romeinse periode (nauwkeurigheid 15 m)
71071	Veldprospectie 2004, steentijden (nauwkeurigheid 15 m)
71001	Veldprospectie 2004, steentijden (nauwkeurigheid 15 m)
75828	Veldprospectie 2004, steentijden (nauwkeurigheid 15 m)
207079	Mechanische prospectie 2014, Volle middeleeuwen (nauwkeurigheid 15 m)
71004	Veldprospectie 2004, steentijden (nauwkeurigheid 15 m)

CAI nummer	***Omschrijving***
74687	Veldprospectie 2004, steentijden (nauwkeurigheid 15 m)
74698	Veldprospectie 2004, steentijden (nauwkeurigheid 15 m)
154835	Indicator luchtfotografie circulaire structuur grafheuvel (geen datering) (nauwkeurigheid 150 m)
74685	Veldprospectie 2004, steentijden, Romeinse periode (nauwkeurigheid 15 m)

CAI nummer 154835 is op basis van luchtfotografie vastgesteld. Op deze foto's is een circulaire structuur zichtbaar die geïnterpreteerd wordt als de restanten van een grafheuvel. Om een sluitende datering te bekomen is verder onderzoek nodig. [17] Op basis van recent onderzoek en luchtfoto's wordt meer en meer duidelijk dat dit niet de enige grafstructuur is in het landschap in en rond Wielsbeke.

70955 is de locatienummer van het perceel waar in 2004 aan veldprospectie is gedaan. Hierbij is één lithisch artefacten teruggevonden in de vorm van een afslag. [18]

Locatienummer 70931 verwijst opnieuw naar vondsten die werden gedaan tijdens veldprospectie in 2004. Het gaat in dit geval over één afslag en één kern in silex.[19]

70930 is de nummer die werd gegeven aan het perceel waarop in 2004 een veldprospectie plaatsvond. Daarbij werd één afslag, een fragment van een afhaking en één geretoucheerd artefact, allen uit silex.[20] Het terrein dat in de CAI het nummer 74871 draagt zou mogelijks de resten bevatten van een site met walgracht uit de late middeleeuwen. Deze site werd bepaald en afgebakend op basis van een cartografische studie (i.e. Poppkaart).

CAI nummer 71091 verwijst opnieuw naar de veldprospectie die Jehs & Noens uitvoerden in 2004. Op dit perceel zijn artefacten aangetroffen die teruggaan tot de steentijden en de Romeinse periode. Daarvan zijn respectievelijk één afslag, één kling in silex en bouwmaterialen in ceramiek (i.e. *tegulae*). [21]

CAI nummer 71071 verwijst naar De Kalberg 2 te Oostrozebeke. Deze site is onderhevig geweest aan een veldprospectie in 2004. Daarbij zijn 4 kern(fragment)en, 5 stuks kernverfrissingsmateriaal, 8 mantelafslagen, 15 afslagen, 5 klingen, 3 fragmenten van afhakingen, 1 klopper, 3 brokstukken en 13 geretoucheerde artefacten teruggevonden.[22]

71001 is de locatienummer van De Kalberg 1 site. Op dit perceel werd tijdens veldprospectie in 2004 een geretoucheerd artefact uit silex teruggevonden. [23]

Ter Eike, ook aangeduid in de CAI als locatienummer 75828 is tevens onderzocht op basis van veldprospectie. Daarbij werd één kern, 3 afslagen, één kling en één afhakingsfragment gevonden.[24]

CAI nummer 207079 verwijst naar een mechanische prospectie die te situeren is langsheen de Meulebekesteenweg te Oostrozebeke. Dit onderzoek leverde kuilen en paalsporen met grijs

[17] Bourgeois et al. 1998
[18] Jehs & Noens. 2005
[19] Jehs & Noens. 2005
[20] Jehs & Noens. 2005
[21] Jehs & Noens. 2005
[22] Jehs & Noens. 2005
[23] Jehs & Noens. 2005
[24] Jehs & Noens. 2005

handgevormd aardewerk op. Wat een datering doet vermoeden in de volle middeleeuwen. Ondanks deze vondsten is de bewoningszone mogelijks net buiten het projectgebied te situeren. [25]

CAI nummers, 74687 & 74698 zijn beide onderdeel van het perceel dat benoemd wordt met de naam De groene jager 1 & 2. Hier werden tijdens veldprospectie op beide terreinen één kern in silex aangetroffen. [26]

Op het perceel met CAI nummer 71004 konden onderzoekers tijdens een veldprospectie één kling en één kern identificeren een scherpere datering dan de steentijden, kon niet aangereikt worden.[27]

CAI nummer 74685 is een perceel dat de Dentergemstraat V heet. En tevens op basis van veldprospectie werd onderzocht. Daarbij zijn niet enkel lithisch materiaal gevonden, maar ook een scherf luxe aardewerk uit de Romeinse periode (i.e. *terra sigillata*). Het lithisch materiaal bestond uit één kernfragment, één mantelafslag, 2 afslagen en een kling.[28]

1.2.2.3 Projectgebied gesitueerd ten aanzien van zijn landschappelijk en culturele kader

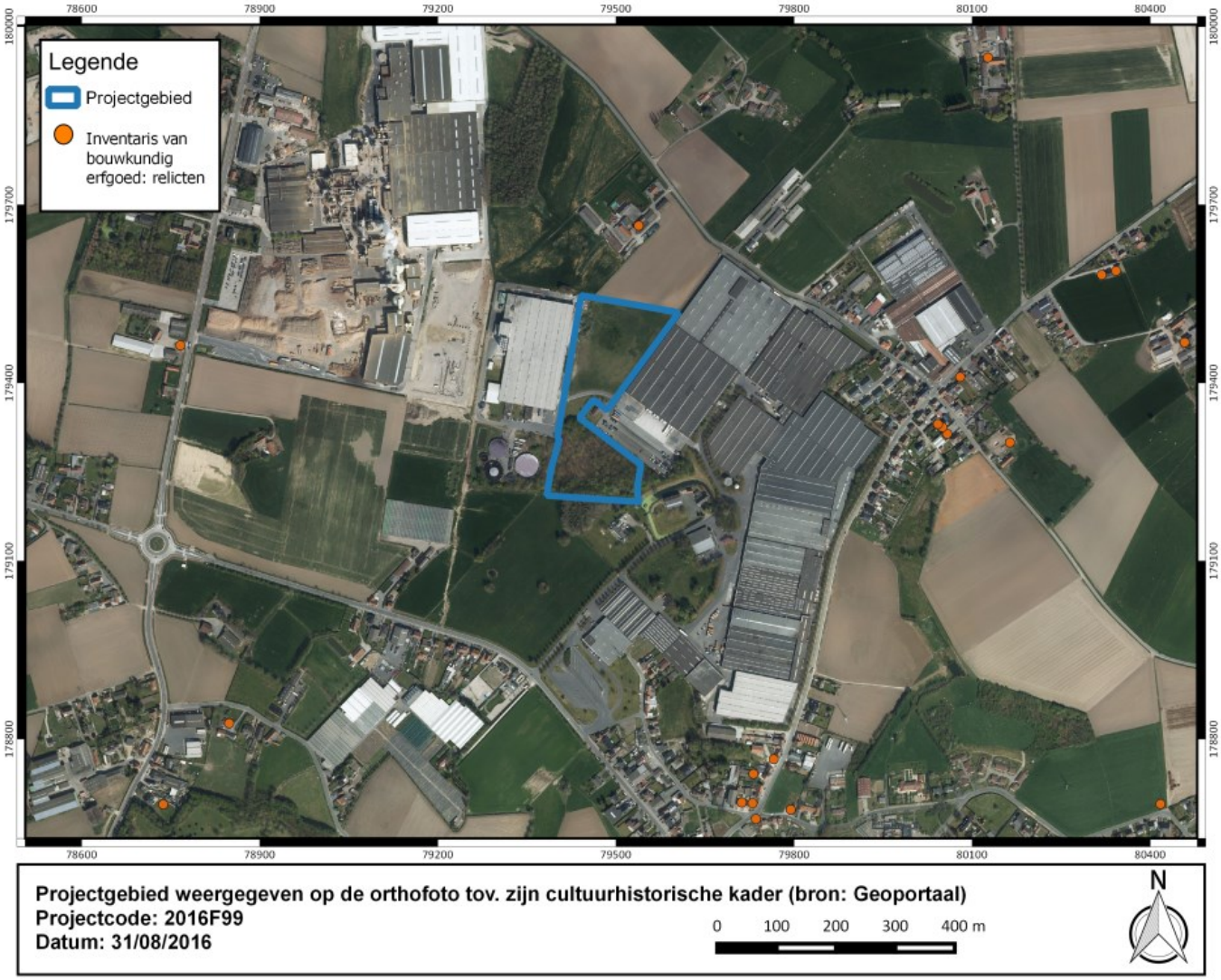

Figuur 21: projectgebied weergegeven tov. zijn cultuurhistorisch kader op de orthofoto (middenschalig, winteropname, 2015, bron: Geopunt en Geoportaal).

[25] Ryssaert. 2014
[26] Jehs & Noens. 2005
[27] Jehs & Noens. 2005
[28] Jehs & Noens. 2005

In de directe omgeving van het projectgebied zijn geen erfgoedrelicten aanwezig; de 'Ferme Ghellinck' ten westen die weergegeven werd op de Atlas der Buurtwegen is geen vastgesteld erfgoedrelict.
Ten noorden va het projectgebied ligt Hoeve Goed te Plante, in geschiedenis minstens opklimmend tot het midden van de 17de eeuw, thans bestaande uit voornamelijk 19de-eeuwse losstaande bestanddelen en boerenhuis teruggaand tot de 18de eeuw. Ten westen va het projectgebied bevindt zich een Onze-Lieve-Vrouw Kapel daterend uit 1870. Ten zuidoosten van de planlocatie liggen verschillende dorpswoningen, bestaande uit éénlagige woonhuizen, vermoedelijk opgericht tijdens het eerste kwart van de 19de eeuw. Er staat tevens een missiekruis, oorspronkelijk opgericht op de "Kokeldries" in 1899 tijdens de derde missie van broeders redemptoristen te Wielsbeke, ter hernieuwing van het geloofsleven en de godsvrucht. Het huidige kruis dateert uit 1976.[29] Ten slotte staat ten zuidoosten ook een woonhuis met vlasschuur, opgetrokken in 1930 voor werkman Jules Eeckhout.[30]

1.3 Conclusie en syntheseplan

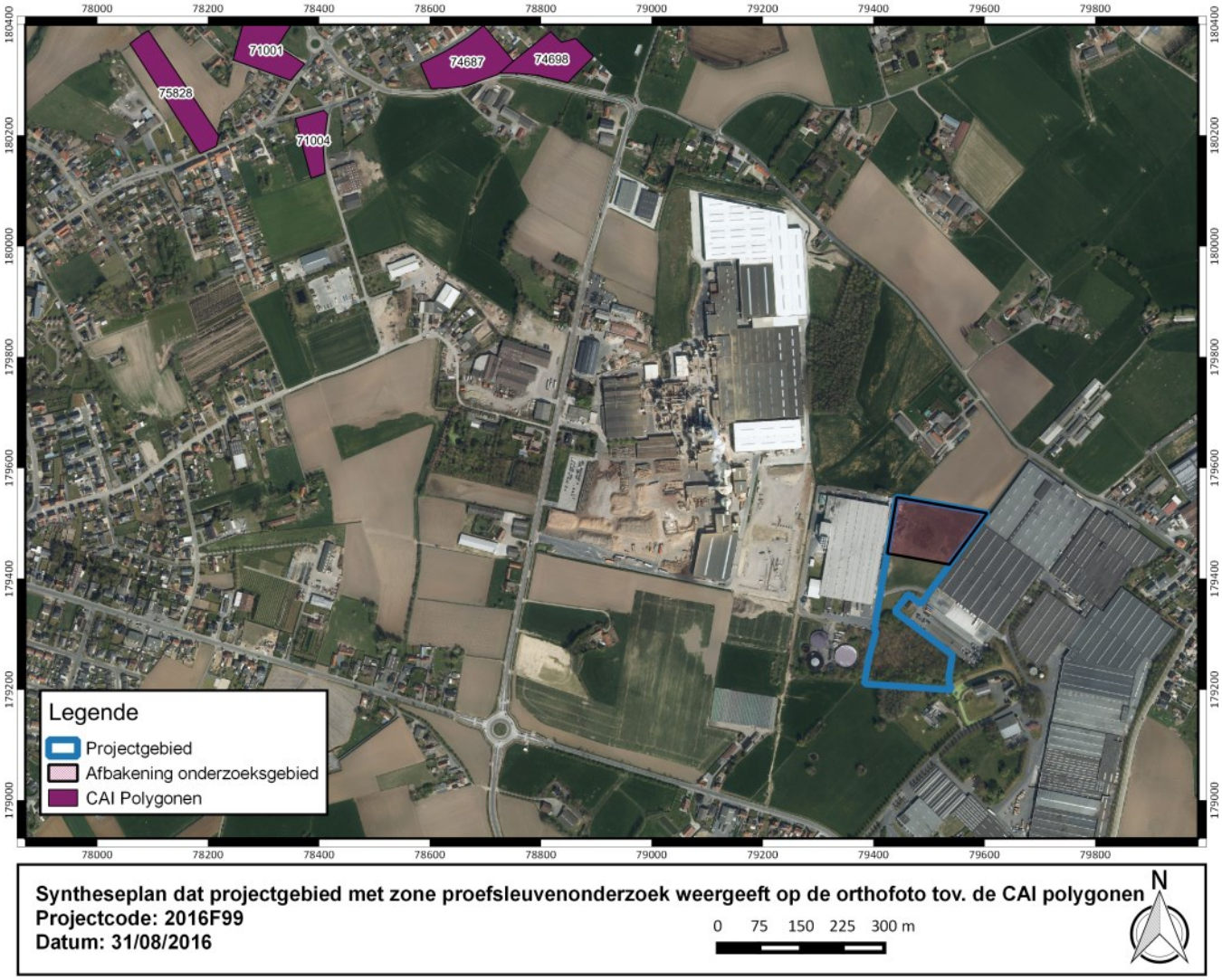

Figuur 22: syntheseplan weergegeven op de orthofoto (middenschalig, meest recent, winteropname, bron: Geopunt).

De initiatiefnemer plant de bouw van een nieuw industrieel complex met bijhorende infrastructuur. Bovenstaand syntheseplan geeft het projectgebied weer op de orthofoto tov. de zone voor proefsleuvenonderzoek en de CAI polygonen. Landschappelijk gezien ligt het plangebied in de

[29] Agentschap Onroerend Erfgoed 2016: Missiekruis. In Inventaris Onroerend Erfgoed. Opgehaald van https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/89459 op 08-07-2016 09:28.
[30] Agentschap Onroerend Erfgoed 2016: Woonhuis met vlasschuur. In Inventaris Onroerend Erfgoed. Opgehaald van https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/89460 op 08-07-2016 09:29.

zandleemstreek. De bodemkaart van Vlaanderen geeft een bodemopbouw weer van zandleem en lemig zand. Op landschappelijk vlak is het terrein aantrekkelijk voor gemeenschappen in het verleden.
De studie van historische en cartografische bronnen in combinatie met de gegevens van de CAI geven geen directe herkenning van een gekende archeologische site op het terrein. Recente archeologische onderzoeken en de data van de Centraal Archeologische Inventaris wijzen echter op een groot archeologisch potentieel in de ruime omgeving van de terreinen in kwestie. De verstoringshistoriek laat niet toe het terrein (ten dele) als archeologisch irrelevant of sterk verstoord te beschouwen. In het noorden van het terrein is het bodemarchief bedreigd door de geplande werkzaamheden. Omwille van deze vaststelling is verder onderzoek aangewezen.

1.3.1 Tekstuele samenvatting gericht op een gespecialiseerd publiek

In het kader van de geplande aanleg van een industrieel complex te Wielsbeke dient een archeologienota toegevoegd te worden aan de vergunningsaanvraag. Dit bureauonderzoek vormt hierin de eerste stap.
Het projectgebied is gelegen in de gemeente Wielsbeke (West-Vlaanderen), op het bedrijventerrein Rijksweg.
Het bureauonderzoek laat niet toe zones af te bakenen waar het bodemarchief reeds verstoord is. Cartografische bronnen wijzen op een ruraal karakter dat tot heden ongewijzigd bleef. Hoewel geen gekende archeologische waarden op het plangebied aanwezig zijn, wijzen indicatoren in de ruime omgeving op een zeer groot archeologisch potentieel. De geplande werkzaamheden vormen dan ook een acute bedreiging voor het bodemarchief op het terrein ten noorden van de Bossenstraat. Omwille van deze bedreiging is verder archeologisch onderzoek aangewezen.
.

1.3.2 Tekstuele samenvatting gericht op een niet-gespecialiseerd publiek

In het kader van de bouw van een nieuwe loods en bijhorende infrastructuur te Wielsbeke moet een archeologienota opgemaakt te worden. Het projectgebied is gelegen op het industrieterrein “Rijksweg”. In de omgeving van het terrein zijn veel archeologische sites gekend. Die velden zijn, voor zover gekend, altijd landbouwgebied geweest en dus niet diep verstoord. Hierdoor bestaat dus de kans dat er zich nog resten in de ondergrond bevinden. De geplande werken vormen daarom helaas een bedreiging voor eventueel aanwezige archeologische resten. Omwille van deze zaken is verder onderzoek noodzakelijk.

Deel 3: Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2016

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.

De Moor, G. 1997. Toelichting bij de Quartairgeologische Kaart, kaartblad 21 – Tielt. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

De Moor, G. 1963. Bijdrage tot de kennis van de fysische landschapsvorming in Binnen – Vlaanderen. Tijdschr. Belg. Ver. Aardr. Stud., 32, p. 329-443.

De Moor, G en Hyse, I. 1974. Lithostratigrafie van de kwartaire afzettingen in de overgangszone tussen de Kustvlakte en de Vlaamse Vallei in Noordwest-België. Natuurwet. Tijdschr. 56, 85-109.

Lootens, M. 1976. Bijdrage tot de kennis van de geomorfologie van het Mandel-Leie gebied. Doctor. Proefschift, RUG, fac. Wetensch. 143 p., 1 vol. bijl.

Jehs D. en G. Noens 2005: Interimrapport van de veldprospecties 2004/2005 in Oostrozebeke (W.-Vl.). Lithisch materiaal, in: Notae Praehistoricae 25, p. 197-201.

Ryssaert C. 2014: Oostrozebeke- Ettingen. Archeologisch vooronderzoek: proefsleuvenonderzoek langs de Meulebekesteenweg en Ettingen i.o.v. VMSW, Deinze.

Bourgeois, J., Meganck, M. & Semey, J. 1998: Cirkels in het land. Een inventaris van cirkelvormig structuren in de provincies Oost- en West-Vlaanderen, II, Archeologische Inventaris Vlaanderen. Buitengewone reeks 5, Gent, p.96

Wuyts F., Windey S., 2015. *Wielsbeke, Maurissenstraat. Rapportage archeologisch proefsleuvenonderzoek*. GATE-rapport 85.